

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (piata komora)

zo 17. júla 2024*

„Prístup k dokumentom – Nariadenie (ES) č. 1049/2001 – Zmluvy o budúcich kúpnych zmluvách a kúpne zmluvy uzavreté medzi Komisiou a farmaceutickými spoločnosťami na nákup vakcín proti ochoreniu COVID-19 – Čiastočné odmietnutie prístupu – Výnimka vzťahujúca sa na ochranu obchodných záujmov tretej osoby – Povinnosť odôvodnenia – Existencia predvídateľného a nielen čisto hypotetického rizika uvádzaného poškodenia záujmu – Zásada riadnej správy vecí verejných – Sloboda prejavu“

Vo veci T-689/21,

Margrete Auken,

Tilly Metz,

Jutta Paulus,

Emilie Mosnier, ako dedička Michèle Rivasi,

Kimberly van Sparrentak,

v zastúpení: B. Kloostra, advokátka,

žalobkyne,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: G. Gattinara a A. Spina, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

VŠEOBECNÝ SÚD (piata komora),

v zložení: predseda komory J. Svaningsen, sudcovia C. Mac Eochaidh (spravodajca) a J. Martín y Pérez de Nanclares,

tajomník: S. Spyropoulos, referentka,

* Jazyk konania: angličtina.

so zreteľom na písomnú časť konania, najmä:

- repliku podanú do kancelárie Všeobecného súdu 22. októbra 2021,
- návrh na zastavenie konania podaný Komisiou a doručený do kancelárie Všeobecného súdu 22. februára 2022,
- uznesenie z 2. marca 2022, ktorým Všeobecný súd v rámci opatrenia na zabezpečenie priebehu konania nariadil Komisii, aby predložila všetky zmluvy, ku ktorým čiastočne odmietla prístup,
- pripomienky žalobkyní k návrhu na zastavenie konania a návrh na úpravu žalobných návrhov podané do kancelárie Všeobecného súdu 22. marca a 21. apríla 2022,
- uznesenie z 31. mája 2022, ktorým Všeobecný súd rozhodol o spojení preskúmania návrhu na zastavenie konania s konaním vo veci samej,
- vyjadrenie Komisie k žalobe, v ktorom boli zahrnuté jej pripomienky k návrhu na úpravu žalobných návrhov, podané do kancelárie Všeobecného súdu 22. júla 2022,
- repliku a dupliku podané do kancelárie Všeobecného súdu 21. októbra a 16. decembra 2022,

po pojednávaní zo 17. októbra 2023, na ktorom žalobkyne vzali späť žalobný návrh smerujúci k zrušeniu implicitného rozhodnutia,

so zreteľom na úmrtie pani Rivasi, ku ktorému došlo 29. novembra 2023,

so zreteľom na oznámenie o pokračovaní v konaní zo strany pani Mosnier ako dedičky pani Rivasi, ktoré bolo doručené do kancelárie Všeobecného súdu 26. februára 2024,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Žalobkyne Margrete Auken, Tilly Metz, Jutta Paulus a Kimberly van Sparrentak, poslankyne Európskeho parlamentu, ako aj Emilie Mosnier, právna nástupkyňa svojej matky, Michèle Rivasi, poslankyne Európskeho parlamentu (zomrelej), sa svojou žalobou podanou na základe článku 263 ZFEÚ domáhajú zrušenia rozhodnutia Európskej komisie C(2022) 1038 final, z 15. februára 2022 prijatého na základe článku 4 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L 145, 2001, s. 43; Mim. vyd. 01/003, s. 331), ktorým im bol poskytnutý čiastočný prístup k zmluvám o budúcich kúpnych zmluvách a ku kúpnych zmluvám uzavretým medzi Komisiou a dotknutými farmaceutickými spoločnosťami na nákup vakcín proti ochoreniu COVID-19 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).

I. Okolnosti predchádzajúce sporu

- 2 Dňa 14. apríla 2020 Rada Európskej únie prijala nariadenie (EÚ) 2020/521, ktorým sa aktivuje núdzová podpora podľa nariadenia (EÚ) 2016/369 a ktorým sa menia jeho ustanovenia s ohľadom na výskyt ochorenia COVID-19 (Ú. v. EÚ L 117, 2020, s. 3). Týmto nariadením Rada

aktivovala núdzovú podporu stanovenú nariadením Rady (EÚ) 2016/369 z 15. marca 2016 o poskytovaní núdzovej podpory v rámci Únie (Ú. v. EÚ L 70, 2016, s. 1) ako jedno z opatrení, ktoré majú Európskej únii ako celku umožniť čeliť kríze súvisiacej s pandémiou COVID-19 v duchu solidarity vzhľadom na obmedzenia súvisiace s rýchlym šírením vírusu, a s ohľadom na to, že rozsah a nadnárodný charakter tohto šírenia a jeho účinkov si vyžadovali globálnu reakciu.

- 3 Komisia uverejnila 17. júna 2020 oznámenie s názvom „Stratégia EÚ v oblasti vakcín proti ochoreniu COVID-19“ [COM(2020) 245 final]. Táto stratégia, ktorej cieľom bolo urýchlenie vývoja, výroby a zavádzania vakcín proti ochoreniu COVID-19, spočívala na dvoch pilieroch. Prvým bolo zabezpečiť dostatočnú výrobu vakcín v Únii, a teda dostatočné dodávky pre členské štáty prostredníctvom zmlúv o budúcej kúpnej zmluve uzatvorených s výrobcami vakcín prostredníctvom nástroja núdzovej podpory v rámci Únie, ktorý bol aktivovaný nariadením 2020/521. Druhým bolo prispôsobiť regulačný rámec Únie vtedajšej naliehavosti a využiť existujúcu regulačnú pružnosť na urýchlenie vývoja, udelenia povolenia a dostupnosti vakcín pri súčasnom zachovaní noriem ich kvality, bezpečnosti a účinnosti.
- 4 Podľa Komisie sa navrhovaný rámec mal analyzovať ako „poistka“, ktorá prenáša časť rizika z farmaceutického priemyslu na subjekty verejného sektora výmenou za to, že sa členským štátom zabezpečí spravodlivý a cenovo dostupný prístup k vakcíne, len čo bude k dispozícii.
- 5 Listom z 20. januára 2021 adresovaným predsedníčke a generálnej tajomníčke Komisie, zaevidovaným nasledujúci deň pod referenčným číslom GESTDEM 2021/0389, šesť členov Parlamentu (ďalej len „šesť poslancov“), medzi nimi aj päť pôvodných žalobcov, požiadalo podľa nariadenia č. 1049/2001 o prístup „k rôznym zmluvám – zmluvám o budúcich kúpnych zmluvách – uzavretým medzi Komisiou a farmaceutickými spoločnosťami na účely nákupu vakcín proti COVID-19“ (ďalej len „pôvodná žiadosť“). Bolo v nej spresnené, že podľa vedomostí šiestich poslancov už boli podpísané zmluvy so spoločnosťami AstraZeneca, Sanofi-GSK, Johnson and Johnson, BioNTech-Pfizer, CureVac a Moderna, takže žiadosť sa týkala uvedených zmlúv, ako aj zmlúv, ktoré mohli byť uzavreté po dátume podania žiadosti, ako bola plánovaná zmluva so spoločnosťou Novavax.
- 6 Listom z 11. marca 2021 generálna riaditeľka Generálneho riaditeľstva Komisie (GR) pre zdravie a bezpečnosť potravín (ďalej len „GR pre zdravie“) informovala šesť poslancov, že identifikovala osem dokumentov zodpovedajúcich pôvodnej žiadosti, a to šesť zmlúv o budúcej kúpnej zmluve a dve kúpne zmluvy. Uviedla, že na internetových stránkach zverejnila cenzurovanú verziu troch uvedených zmlúv o budúcej kúpnej zmluve, a to zmluvy uzavreté so spoločnosťami AstraZeneca, Sanofi-GSK a CureVac, a pokračovala vo svojom posúdení zostávajúcich dokumentov a poradách s dotknutými tretími osobami s cieľom prijať rozhodnutia o ich zverejnení.
- 7 Listom z 9. júna 2021 generálna riaditeľka GR pre zdravie informovala šesť poslancov, že v odpovedi na pôvodnú žiadosť bol poskytnutý čiastočný prístup k deviatim dokumentom identifikovaným ako dokumenty, na ktoré sa táto žiadosť vzťahuje, a to k ôsmim dokumentom uvedeným v bode 6 vyššie, ako aj k jednej dodatočnej kúpnej zmluve uzavretej so spoločnosťou Pfizer-BioNTech. Uviedla, že cenzurované verzie uvedených dokumentov boli zverejnené na internetovej stránke a že pasáže boli začiernené na základe výnimiek týkajúcich sa ochrany súkromia alebo bezúhonnosti jednotlivca, ochrany obchodných záujmov a ochrany rozhodovacieho procesu inštitúcií, ktoré sú upravené v uvedenom poradí v článku 4 ods. 1 písm. b), článku 4 ods. 2 prvej zarážke a v článku 4 ods. 3 prvom pododseku nariadenia č. 1049/2001.

- 8 Listom z 30. júna 2021, zaevidovaným na druhý deň, šesť poslancov podalo na základe článku 7 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001 opakovanú žiadosť smerujúcu k tomu, aby Komisia prehodnotila svoje stanovisko k deviatim identifikovaným dokumentom a sprístupnila ich v celom rozsahu, s výnimkou častí, na ktoré sa vzťahuje výnimka týkajúca sa ochrany súkromia alebo bezúhonnosti jednotlivca stanovená v článku 4 ods. 1 písm. b) uvedeného nariadenia (ďalej len „opakovaná žiadosť“). Uviedli v nej najmä okolnosť, že ceny uvedené vo všetkých uzavretých zmluvách o budúcich kúpnych zmluvách, ako aj úplné verzie zmlúv o budúcej kúpnej zmluve uzavreté so spoločnosťami AstraZeneca, Pfizer-BioNTech a Moderna boli od decembra 2020 do apríla 2021 predmetom únikov na sociálnej sieti a v médiách.
- 9 Generálny sekretariát Komisie 13. augusta 2021 informoval všetkých šiestich poslancov, že stále nie je schopný odpovedať na ich opakovanú žiadosť. Neposkytnutie odpovede na opakovanú žiadosť viedlo k tomuto dátumu k vzniku implicitného rozhodnutia o zamietnutí uvedenej žiadosti v súlade s článkom 8 ods. 3 nariadenia č. 1049/2001.
- 10 Dňa 15. februára 2022 Komisia po porade s dotknutými farmaceutickými podnikmi v súlade s článkom 4 ods. 4 nariadenia č. 1049/2001 (ďalej len „dotknuté podniky“) prijala napadnuté rozhodnutie. V tomto rozhodnutí sa uvádza, že pri hodnotení opakovanej žiadosti generálny sekretariát Komisie opätovne preskúmal odpoveď, ktorú na pôvodnú žiadosť poskytlo GR pre zdravie, a že po tomto novom preskúmaní bolo trinásť dokumentov identifikovaných ako dokumenty, na ktoré sa vzťahuje žiadosť o prístup k dokumentom, a to deväť dokumentov uvedených v bode 7 vyššie, ako aj štyri ďalšie dokumenty.
- 11 Napadnutým rozhodnutím tak Komisia povolila čiastočný prístup k nasledujúcim dokumentom (ďalej spoločne len „predmetné zmluvy“):
- zmluva o budúcej kúpnej zmluve uzavretá medzi Komisiou a spoločnosťou AstraZeneca [odkaz ARES(2020)4849918, „dokument 1“],
  - zmluva o budúcej kúpnej zmluve uzavretá medzi Komisiou a spoločnosťou Sanofi-GSK [odkaz ARES(2020)5034184, „dokument 2“],
  - zmluva o budúcej kúpnej zmluve uzavretá medzi Komisiou a spoločnosťou Janssen Pharmaceutica [odkaz ARES(2020)5806059, „dokument 3“],
  - zmluva o budúcej kúpnej zmluve uzavretá medzi Komisiou a spoločnosťou Pfizer-BioNTech [odkaz ARES(2021)256798, „dokument 4“],
  - zmluva o budúcej kúpnej zmluve uzavretá medzi Komisiou a spoločnosťou CureVac [odkaz ARES(2021)256728, „dokument 5“],
  - zmluva o budúcej kúpnej zmluve uzavretá medzi Komisiou a spoločnosťou Moderna [odkaz ARES(2021)256592, „dokument 6“],
  - kúpna zmluva uzavretá medzi Komisiou a spoločnosťou Pfizer-BioNTech [odkaz ARES(2021)1601544, „dokument 7“],
  - kúpna zmluva uzavretá medzi Komisiou a spoločnosťou Moderna [odkaz ARES(2021)1601566, „dokument 8“],

- dodatok I ku kúpnej zmluve uzavretej medzi Komisiou a spoločnosťou Moderna [odkaz ARES(2021)7098313, „dokument 9“],
  - dodatok II ku kúpnej zmluve uzavretej medzi Komisiou a spoločnosťou Moderna [odkaz ARES(2021)5602046, „dokument 10“],
  - druhá kúpna zmluva uzavretá medzi Komisiou a Pfizer- BioNTech, časti 1 a 2 [odkaz ARES(2021)3404228, „dokument 11“],
  - zmluva o budúcej kúpnej zmluve uzavretá medzi Komisiou a spoločnosťou Novavax [odkaz ARES(2021)6475411, „dokument 12“],
  - zmluva o budúcej kúpnej zmluve uzavretá medzi Komisiou a spoločnosťou Valneva [odkaz ARES(2021)7403909, „dokument 13“].
- 12 Komisia konkrétne poskytla širší čiastočný prístup k dokumentom 1 až 8 a 11, ktoré už boli skôr sprístupnené, ako aj čiastočný prístup v cenzurovanej forme k dokumentom 9, 10, 12 a 13, ktoré dovtedy neboli zverejnené. Cenzurované verzie uvedených dokumentov boli pripojené k napadnutému rozhodnutiu.
- 13 Komisia sa v napadnutom rozhodnutí odvolala na výnimku týkajúcu sa ochrany súkromia a bezúhonnosti jednotlivca a na výnimku týkajúcu sa ochrany obchodných záujmov dotknutých podnikov, aby odôvodnila iba čiastočný prístup k predmetným zmluvám.

II. Návrhy účastníkov konania

- 14 V návrhu na úpravu žalobných návrhov žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:
- zrušil napadnuté rozhodnutie,
  - uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania, vrátane trov konania súvisiacich so žalobou v jej pôvodnom znení.
- 15 Vo vyjadrení k žalobe, v ktorom boli na žiadosť Všeobecného súdu zahrnuté pripomienky Komisie k návrhu na úpravu žalobných návrhov, Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zamietol žalobu v upravenom rozsahu,
  - uložil žalobkyniam povinnosť nahradiť trovy konania.

III. Právny stav

- 16 Na podporu svojej žaloby v upravenom znení žalobkyne uvádzajú šesť žalobných dôvodov založených na týchto tvrdeniach:
- prvý na nesprávnom uplatnení výnimky týkajúcej sa ochrany obchodných záujmov na také informácie, na ktoré sa uvedená výnimka nevzťahuje, na nedostatku odôvodnenia v tejto súvislosti, ako aj na nekoherentnom uplatnení uvedenej výnimky,

- druhý na neexistencii odôvodnenia pre uplatnenie výnimky týkajúcej sa ochrany obchodných záujmov na sedem kategórií ustanovení,
- tretí na nekoherentnom uplatnení nariadenia č. 1049/2001, čo viedlo k jeho porušeniu, a na porušení zásady riadnej správy vecí verejných, keďže Komisia nezačiernila v rovnakej miere ustanovenia alebo informácie rovnakej povahy, ako aj na nedostatku odôvodnenia v tejto súvislosti,
- štvrtý na porušení článku 4 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001 v rozsahu, v akom Komisia nezohľadnila prevažujúci verejný záujem odôvodňujúci zverejnenie požadovaných informácií, ako aj na nedostatku odôvodnenia v tejto súvislosti,
- piaty na porušení článku 42 a článku 52 ods. 3 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“) a článku 10 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd podpísaného v Ríme 4. novembra 1950 (ďalej len „EDLP“),
- šiesty na porušení článkov 7 a 8 nariadenia č. 1049/2001 v rozsahu, v akom Komisia napadnutým rozhodnutím začiernila niektoré informácie, ktoré predtým zverejnila, ako aj na nedostatku odôvodnenia v tejto súvislosti.

A. O prvom žalobnom dôvode a prvej časti druhého žalobného dôvodu založených na nesprávnom uplatnení výnimky týkajúcej sa ochrany obchodných záujmov na také informácie, na ktoré sa uvedená výnimka nevzťahuje, na nedostatku odôvodnenia v tejto súvislosti, ako aj na nekoherentnom uplatnení uvedenej výnimky

- 17 Vo svojom prvom žalobnom dôvode a v prvej časti svojho druhého žalobného dôvodu, tak ako boli upravené, žalobkyne tvrdia, že Komisia nesprávne uplatnila výnimku týkajúcu sa ochrany obchodných záujmov na také informácie, na ktoré sa uvedená výnimka nevzťahuje, tým, že úplne alebo čiastočne začiernila tieto skutočnosti:
- vymedzenia pojmov, a najmä vymedzenie pojmov „úmyselné pochybenie“ (wilful misconduct) v dokumente 1 a „maximálne primerané úsilie“ (best reasonable efforts) v dokumentoch 4 a 7,
  - ustanovenia týkajúce sa harmonogramov auditov a uchovávaní údajov,
  - ustanovenia týkajúce sa nákladov na štúdie bezpečnosti po začatí a riadení rizík,
  - ustanovenia týkajúce sa darovaní a ďalších predajov,
  - ustanovenia týkajúce sa režimu zodpovednosti v prípade porušenia ochrany osobných údajov.
- 18 Žalobkyne tvrdia, že informácie uvedené v bode 17 vyššie nemajú obchodný význam, takže sa na ne nevzťahuje výnimka stanovená v článku 4 ods. 2 prvej zarážke nariadenia č. 1049/2001.
- 19 Žalobkyne tvrdia, že Komisia neuviedla ani dôvody, pre ktoré sa výnimka týkajúca sa ochrany obchodných záujmov uplatňuje na informácie vymenované v bode 17 vyššie, ani to, ako môže prístup k uvedeným informáciám primerane predvídateľným spôsobom konkrétne a skutočne poškodiť obchodné záujmy dotknutých podnikov. Okrem toho Komisia uplatnila uvedenú výnimku nekoherentne, keď z niektorých zmlúv vypustila informácie, ktoré sú však dostupné v iných zmluvách.

- 20 Okrem toho žalobkyne tvrdia, že vzhľadom na kontext pandémie COVID-19, v ktorom boli uzavreté predmetné zmluvy, a najmä zmluvy o budúcich kúpnych zmluvách, a vzhľadom na financovanie významných výskumných a vývojových činností z verejných zdrojov prostredníctvom zálohových platieb vyplatených dotknutým podnikom na základe zmlúv o budúcich kúpnych zmluvách s cieľom vyvinúť s vtedy neistým výsledkom rad vakcín, neexistoval obchodný trh s vakcínami proti ochoreniu COVID-19. Povaha predmetných zmlúv je teda odlišná od povahy obvyklého obchodného vzťahu. Komisia preto v napadnutom rozhodnutí nesprávne uplatnila výnimku týkajúcu sa ochrany obchodných záujmov a začiernila vymedzenia pojmov a ostatné informácie.
- 21 Komisia túto argumentáciu spochybňuje.
- 22 Komisia tvrdí, že všetky dotknuté zmluvy boli ako celok predmetom individuálnych rokovaní, takže osobitná formulácia rôznych vymedzení pojmov a iných zmluvných ustanovení odrážala zložité kompromisy dosiahnuté v rámci uvedených individuálnych rokovaní. Uvádza, že relevantným kritériom na posúdenie, či zverejnenie zmluvných ustanovení môže ohroziť záujem chránený článkom 4 ods. 2 prvou zarážkou nariadenia č. 1049/2001, je zistiť, či obsah dotknutých ustanovení ohrozuje obchodné záujmy zmluvných strán. Vymedzenia pojmov však spresňujú pôsobnosť dohodnutých povinností a z vecného hľadiska určujú obsah zmluvy, takže sú „normatívne“. Okrem toho niektoré kľúčové vymedzenia pojmov, ako sú výrazy „maximálne primerané úsilie“ alebo „úmyselné pochybenie“, a ďalšie vzájomné povinnosti by sa v prejednávanej veci mohli týkať obchodných záujmov dotknutých podnikov, keďže by mohli viesť k vzniku ich zmluvnej a mimozmluvnej zodpovednosti.
- 23 Komisia tvrdí, že v napadnutom rozhodnutí uviedla kontext a výnimočnú povahu postupu verejného obstarávania vakcín proti ochoreniu COVID-19 s cieľom vysvetliť relevantnosť určitých informácií obsiahnutých v požadovaných dokumentoch z hospodárskeho a obchodného hľadiska. Tieto kontextové informácie objasnili dôvody, ktoré sú podkladom procesu individuálneho rokovania o zmluvách o nákupe vakcín proti ochoreniu COVID-19 a celosvetového rozmeru nákupu uvedených vakcín, pričom sa zdôraznila citlivosť určitých informácií obsiahnutých v zmluvách uzatvorených medzi Komisiou a dotknutými podnikmi z obchodného hľadiska.
- 24 Komisia sa tiež domnieva, že uplatnenie výnimky týkajúcej sa ochrany obchodných záujmov nie je podmienené existenciou trhu otvoreného voľnej hospodárskej súťaži pre určitý výrobok. Osobitné okolnosti, za ktorých došlo k nákupu vakcín, potvrdzujú skutočnosť, že dotknuté podniky čelili zvýšenému konkurenčnému tlaku, aby dodávali veľmi veľké množstvá vakcín vo veľmi krátkom čase. Okrem toho zdôrazňuje, že všetky dotknuté podniky sú nepochybne podnikmi, ktoré pôsobia na celosvetovej úrovni a podliehajú konkurenčným silám trhu a ich záujmy môžu spadať do pôsobnosti dotknutej výnimky. Obchodný charakter ich činností, najmä dodávanie vakcín proti ochoreniu COVID-19, nie je ovplyvnený čiastočným verejným grantom na výskum a vývoj, ktorého cieľom bolo zvýšiť šance na rýchlejšie získanie vakcín vo väčšom počte.

1. Úvodné pripomienky

- 25 Všeobecný súd uvádza, že výhrady vznesené v rámci prvého žalobného dôvodu a prvej časti druhého žalobného dôvodu, pokiaľ ide o ustanovenia týkajúce sa darovaní a ďalších predajov, sa prekrývajú s výhradami vznesenými v rámci siedmej časti druhého žalobného dôvodu. Preto sa budú uvedené výhrady posudzovať v rámci danej časti druhého žalobného dôvodu (pozri body 179 až 184).

- 26 Pokiaľ ide o ustanovenia týkajúce sa harmonogramov auditov a uchovávanía údajov, nákladov týkajúcich sa štúdií bezpečnosti po začatí a riadenia rizík a režimu zodpovednosti v prípade porušenia ochrany osobných údajov, treba konštatovať, že žalobkyne na ne odkazujú len stručne v bodoch 32 a 43 žaloby, ako aj v bodoch 25 a 33 návrhu na úpravu.
- 27 Napadnuté rozhodnutie však výslovne neuvádza odmietnutie prístupu k týmto ustanoveniam. Vzhľadom na chýbajúce spresnenia, pokiaľ ide o začiatky, ktorých sa týka táto argumentácia žalobkyní, Všeobecný súd nemohol identifikovať takéto ustanovenia ani v dokumentoch predložených Komisiou v odpovedi na opatrenie na zabezpečenie priebehu konania prijaté na základe článku 91 písm. c) a článku 104 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu. Všeobecný súd navyše poznamenáva, že ustanovenia týkajúce sa „overení a auditov“ (checks and audits) sú v celom rozsahu zverejnené v dokumentoch 1, 2, 3, 5, 6, 8, 12 a 13. Okrem toho obdobie, počas ktorého sa tieto „overenia a audity“ môžu začať, bolo zverejnené v dokumentoch 4, 7 a 11. Pokiaľ ide o dokumenty 9 a 10, takéto „overenia a audity“ sa v nich neuvádzajú.
- 28 Vzhľadom na vyššie uvedené sa preskúmanie dôvodnosti prvého žalobného dôvodu a prvej časti druhého žalobného dôvodu môže týkať len odmietnutia prístupu k vymedzeniam pojmov „úmyselné pochybenie“ a „maximálne primerané úsilie“.
- 29 Podľa článku 4 ods. 2 prvej zarážky nariadenia č. 1049/2001 inštitúcie odmietnu prístup k dokumentu v prípade, ak by sa jeho zverejnením porušila ochrana obchodných záujmov fyzickej alebo právnickej osoby, vrátane duševného vlastníctva, pokiaľ nepreváži verejný záujem na zverejnení predmetného dokumentu.
- 30 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že zo samotného znenia článku 4 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001 vyplýva, že už samotný zásah do dotknutých záujmov môže odôvodniť uplatnenie jednej z výnimiek, ktoré sú v ňom vymenované, bez toho, aby tento zásah musel dosiahnuť osobitný prah závažnosti (rozsudok z 22. januára 2020, PTC Therapeutics International/EMA, C-175/18 P, EU:C:2020:23, bod 90).
- 31 Pokiaľ ide o koncept obchodných záujmov, treba uviesť, že nariadenie č. 1049/2001 nedefinuje tento pojem s výnimkou toho, že spresňuje, že tieto záujmy sa môžu vzťahovať na duševné vlastníctvo určitej fyzickej alebo právnickej osoby. Navyše treba pripomenúť, že na odôvodnenie odmietnutia prístupu k dokumentu, o ktorého zverejnenie sa žiadalo, v zásade nestačí, že tento dokument súvisí s obchodnou činnosťou, ale dotknutej inštitúcii prináleží poskytnúť vysvetlenia, pokiaľ ide o otázku, ako môže prístup k tomuto dokumentu konkrétne a skutočne narušiť obchodné záujmy, a preukázať, že toto riziko narušenia je primerane predvídateľné, a nie čisto hypotetické (pozri v tomto zmysle rozsudky z 3. júla 2014, Rada/in't Veld, C-350/12 P, EU:C:2014:2039, bod 52 a citovanú judikatúru, a z 27. februára 2018, CEE Bankwatch Network/Komisia, T-307/16, EU:T:2018:97, body 103 až 105 a citovanú judikatúru).
- 32 Okrem toho preskúmanie, ktoré musí inštitúcia vykonať na účely uplatnenia výnimky, musí byť vykonané konkrétne a musí vyplývať z odôvodnenia rozhodnutia (pozri rozsudok z 30. januára 2008, Terezakis/Komisia, T-380/04, neverejnený, EU:T:2008:19, bod 86 a citovanú judikatúru).
- 33 V tejto súvislosti treba poznamenať, že nie každú informáciu týkajúcu sa spoločnosti a jej obchodných vzťahov možno považovať za informáciu spadajúcu pod ochranu, ktorú treba zaručiť obchodným záujmom v súlade s článkom 4 ods. 2 prvou zarážkou nariadenia č. 1049/2001, inak by bolo znemožnené uplatnenie všeobecnej zásady spočívajúcej v poskytnutí čo najširšieho prístupu

verejnosti k dokumentom, ktorými inštitúcie disponujú (pozri rozsudok z 9. septembra 2014, MasterCard a i./Komisia, T-516/11, neuvěřený, EU:T:2014:759, bod 81 a citovanú judikatúru). Takáto ochrana však môže zahŕňať citlivé obchodné informácie, ako sú informácie týkajúce sa obchodných stratégií podnikov, výšky ich predaja, ich podielov na trhu alebo obchodných vzťahov (pozri v tomto rozsudky z 28. júna 2012, Komisia/Agrofert Holding, C-477/10 P, EU:C:2012:394, body 54 až 56, a z 9. septembra 2014, MasterCard a i./Komisia, T-516/11, neuvěřený, EU:T:2014:759, body 82 a 83).

- 34 V kontexte uplatnenia ustanovení nariadenia č. 1049/2001 povinnosť inštitúcie odôvodniť svoje rozhodnutie o odmietnutí prístupu k dokumentu má za cieľ jednak poskytnúť dotknutej osobe dostatočné údaje o tom, či je rozhodnutie dôvodné, alebo či je prípadne postihnuté vadou umožňujúcou napadnúť jeho zákonnosť, a jednak umožniť súdu Únie prístup k preskúmaniu zákonnosti rozhodnutia. Rozsah tejto povinnosti závisí od povahy dotknutého aktu a kontextu, v ktorom bol prijatý (pozri rozsudok zo 6. februára 2020, Compañía de Tranvías de la Coruña/Komisia, T-485/18, EU:T:2020:35, bod 20 a citovanú judikatúru).
- 35 Podľa judikatúry z povinnosti odôvodnenia nevyplýva pre príslušnú inštitúciu povinnosť odpovedať na každé z tvrdení predložených počas konania, ktoré predchádzalo prijatiu napadnutého konečného rozhodnutia (pozri rozsudok z 25. septembra 2018, Psara a i./Parlament, T-639/15 až T-666/15 a T-94/16, EU:T:2018:602, bod 134 a citovanú judikatúru).
- 36 Hoci kontext prijatia rozhodnutia môže zmierniť požiadavky odôvodnenia, ktoré sú na ťarchu dotknutej inštitúcie, za osobitných okolností ich môže tiež sťažiť. Tak je to v prípade, ak žiadateľ počas konania o žiadosti o prístup k dokumentom predloží skutočnosti, ktoré môžu spochybniť dôvodnosť prvého zamietnutia. Za týchto okolností požiadavky odôvodnenia ukladajú inštitúcii povinnosť odpovedať na opakovanú žiadosť tak, že uvedie dôvody, pre ktoré jej tieto skutočnosti neumožňujú zmeniť jej stanovisko. V opačnom prípade by žiadateľ nebol schopný pochopiť dôvody, pre ktoré sa autor odpovede na opakovanú žiadosť rozhodol zachovať rovnaké dôvody pri potvrdení zamietnutia (rozsudok zo 6. apríla 2000, Kuijjer/Rada, T-188/98, EU:T:2000:101, body 45 a 46).
- 37 Vo svetle týchto úvah treba analyzovať tvrdenia žalobkyní, podľa ktorých Komisia nesprávne uplatnila výnimku týkajúcu sa ochrany obchodných záujmov na predmetné zmluvy, najmä na vymedzenia pojmov, a presnejšie na vymedzenia výrazov „úmyselné pochybenie“ v dokumente 1 a „maximálne primerané úsilie“ v dokumentoch 4 a 7.

2. O odôvodnení napadnutého rozhodnutia, pokiaľ ide o čiastočné začernenie vymedzení pojmov

- 38 Žalobkyne tvrdia, že na vymedzenia pojmov v dotknutých zmluvách sa nevzťahuje výnimka stanovená v článku 4 ods. 2 prvej zarážke nariadenia č. 1049/2001, a spochybňujú dostatočnosť odôvodnenia napadnutého rozhodnutia na odôvodnenie ich čiastočného začernenia.
- 39 Všeobecný súd poznamenáva, že samotné znenie predmetných zmlúv, tak ako boli zverejnené napadnutým rozhodnutím, preukazuje, že hoci sú niektoré vymedzenia pojmov zhodné, iné, vrátane definícií, ktoré sa javia technickej povahy a možno len málo kontroverzné, boli predmetom individuálnych a špecifických rokovanií, ako uvádza Komisia a ako to vyplýva najmä z rôznych doplnení alebo dodatočných spresnení.

- 40 Z toho vyplýva, že hoci prítomnosť vymedzení pojmov v predmetných zmluvách možno považovať za bežnú, ich špecifické znenie nemožno v žiadnom prípade považovať za „všeobecné a obvyklé“ v zmysle bodu 98 rozsudku z 30. januára 2008, Terezakis/Komisia (T-380/04, neuverejnený, EU:T:2008:19). Vo veci, v ktorej bol vydaný uvedený rozsudok, inštitúcia odmietla prístup k predmetnej zmluve v celom rozsahu, takže jeho relevantnosť v prejednávanej veci, v ktorej Komisia správne zvažovala možnosť poskytnúť čiastočný prístup k predmetným zmluvám, musí byť relativizovaná.
- 41 Konkrétnejšie, pokiaľ ide o začernenie vymedzení pojmov „úmyselné pochybenie“ v dokumente 1 a „maximálne primerané úsilie“ v dokumentoch 4 a 7, Všeobecný súd konštatuje, že v opakovanej žiadosti šesť poslancov výslovne odkazovalo na uvedené pojmy.
- 42 Napadnuté rozhodnutie, ktoré uvádza dôvody pre úplné alebo čiastočné nezverejnenie celého radu kategórií informácií v predmetných zmluvách, napríklad vymedzenia pojmu „vakcína“ (vaccine) a „prispôsobená vakcína“ (adapted vaccine), ako aj ustanovení týkajúcich sa zodpovednosti a odškodnenia, výslovne uvádza – aj keď len stručne – dôvody, pre ktoré boli začernené iné vymedzenia pojmov, najmä definície výrazov „úmyselné pochybenie“ v dokumente 1 a „maximálne primerané úsilie“ v dokumentoch 4 a 7, na ktoré výslovne poukazuje šesť poslancov vo svojej opakovanej žiadosti.
- 43 Tento záver nemožno spochybníť argumentáciou rozvinutou Komisiou v jej písomných podaniach a na pojednávaní, podľa ktorej vymedzenia pojmov spresňujú pôsobnosť dohodnutých povinností a z vecného hľadiska určujú obsah zmluvy, takže sú „normatívne“, a podľa ktorej vymedzenia pojmov „úmyselné pochybenie“ v dokumente 1 a „maximálne primerané úsilie“ v dokumentoch 4 a 7 ovplyvňujú obchodné záujmy dotknutých podnikov, keďže by mohli založiť ich zmluvnú a mimozmluvnú zodpovednosť.
- 44 Tieto vysvetlenia totiž neboli uvedené v napadnutom rozhodnutí a nemožno ich vyvodíť z vysvetlení, ktoré sú v ňom uvedené, vrátane bodu 2.1.4 uvedeného rozhodnutia, ktorý sa týka práve vzniku zodpovednosti dotknutých podnikov. Súd Únie nie je povinný zohľadniť doplňujúce vysvetlenia, ktoré až v priebehu konania poskytol autor dotknutého aktu na účely posúdenia dodržania povinnosti odôvodnenia, pretože inak by došlo k narušeniu rozdelenia právomocí medzi administratívou a súdom Únie a k oslabeniu preskúmania zákonnosti aktov administratívy (pozri rozsudok zo 6. júla 2023, EIB a Komisia/ClientEarth, C-212/21 P a C-223/21 P, EU:C:2023:546, bod 43 a citovanú judikatúru).
- 45 Z toho vyplýva, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia neumožňuje žalobkyniam pochopiť osobitné dôvody, ktoré viedli k týmto začerneniam, ani súdu Únie neumožňuje vykonať preskúmanie zákonnosti uvedených začernených častí v zmysle judikatúry uvedenej v bodoch 31, 34 a 36 vyššie.
- 46 Žalobkyne teda správne tvrdia, že Komisia porušila článok 4 ods. 2 prvú zarážku nariadenia č. 1049/2001 tým, že neposkytla dostatočné vysvetlenia umožňujúce zistiť, akým spôsobom by prístup k predmetným vymedzeniam pojmov mohol konkrétne a skutočne poškodiť obchodné záujmy spoločností AstraZeneca a Pfizer-BioNTech.
- 47 Pokiaľ ide o výhradu, podľa ktorej Komisia uplatnila výnimku týkajúcu sa ochrany obchodných záujmov na vymedzenia pojmov nekoherentným spôsobom, táto výhrada sa prekrýva s tretím žalobným dôvodom, takže ju treba preskúmať v rámci uvedeného žalobného dôvodu.

B. O druhom žalobnom dôvode založenom na neexistencii odôvodnenia uplatnenia výnimky týkajúcej sa ochrany obchodných záujmov a na porušení nariadenia č. 1049/2001 v rozsahu, v akom sa Komisia nepridržala reštriktívneho výkladu a uplatnenia vyššie uvedenej výnimky

- 48 Svojím druhým žalobným dôvodom žalobkyne kritizujú spôsob, akým Komisia uplatnila výnimku týkajúcu sa ochrany obchodných záujmov na účely vypustenia z dotknutých zmlúv niektorých častí týkajúcich sa šiestich kategórií informácií, a to:
- umiestnenia výrobných lokalít,
  - práv duševného vlastníctva,
  - preddavkov alebo zálohových platieb,
  - ustanovení týkajúcich sa zodpovednosti a odškodnenia,
  - harmonogramov dodávok,
  - ustanovení týkajúcich sa darovaní a ďalších predajov.
- 49 Žalobkyne tiež vytýkajú Komisii, že v napadnutom rozhodnutí dostatočne neodôvodnila uplatnenie uvedenej výnimky.
- 50 Komisia túto argumentáciu spochybňuje.

1. O odmietnutí prístupu k informáciám o umiestnení výrobných lokalít

- 51 V druhej časti druhého žalobného dôvodu v upravenom znení žalobkyne tvrdia, že výnimka týkajúca sa ochrany obchodných záujmov nebráni sprístupneniu informácií týkajúcich sa umiestnenia výrobných lokalít a subdodávateľov dotknutých podnikov.
- 52 Okrem toho žalobkyne spochybňujú dostatočnosť odôvodnenia uvedeného v napadnutom rozhodnutí v tejto súvislosti a jeho dôvodnosť. Toto odôvodnenie neuvádza okolnosť, že predmetné informácie už boli verejne dostupné. Neuvádza ani dôvody, pre ktoré by sa tieto informácie, iné informácie alebo podrobnejšie informácie týkajúce sa umiestnenia výrobných lokalít mali považovať za dôverné, ani prečo a ako by zverejnenie týchto informácií, ktoré sa predsa týkajú prvých 18 mesiacov pandémie, mohlo poškodiť súčasné obchodné záujmy dotknutých podnikov.
- 53 Žalobkyne dodávajú, že majú záujem na zverejnení miest uvedených v predmetných zmluvách, ktoré už boli verejne dostupné, na účely porovnania s miestami uvádzanými v dotknutých zmluvách. Ich zverejnenie je dôležité, aby verejnosť mohla overiť, kde boli investované verejné finančné prostriedky a za akých podmienok boli vyvinuté, vyrobené, skladované a prepravované prvé vakcíny.
- 54 Komisia túto argumentáciu spochybňuje.

- 55 V prejednávanej veci treba na úvod zamietnuť ako neúčinnú argumentáciu žalobkýň, podľa ktorej zverejnenie informácií týkajúcich sa umiestnenia výrobných lokalít dotknutých podnikov a ich obchodných vzťahov so subdodávateľmi v podstate nemôže poškodiť súčasné obchodné záujmy dotknutých podnikov.
- 56 Posúdenie dôvodnosti uplatnenia jednej z výnimiek stanovených v článku 4 nariadenia č. 1049/2001 sa napokon musí vykonať so zreteľom na skutočnosti existujúce v deň prijatia rozhodnutia o odmietnutí prístupu k dokumentom na základe tejto výnimky (pozri rozsudky z 11. mája 2017, Švédsko/Komisia, C-562/14 P, EU:C:2017:356, bod 63 a citovanú judikatúru, a zo 6. februára 2020, Compañía de Tranvías de la Coruña/Komisia, T-485/18, EU:T:2020:35, bod 36 a citovanú judikatúru) a so zreteľom na informácie, ktoré mohla mať inštitúcia k dispozícii v okamihu, keď ho prijala (pozri v tomto zmysle rozsudok z 27. februára 2018, CEE Bankwatch Network/Komisia, T-307/16, EU:T:2018:97, bod 133 a citovanú judikatúru), teda v prejednávanej veci 15. februára 2022.
- 57 Žalobkyne ďalej v podstate tvrdia, že niektoré informácie týkajúce sa výrobných lokalít a subdodávateľov dotknutých podnikov sú už verejne dostupné prostredníctvom interaktívnej mapy uverejnenej na internetovej stránke Komisie a vo verejných správach Európskej agentúry pre lieky (EMA), takže podrobnejšie informácie týkajúce sa týchto miest a obchodných vzťahov uvedených podnikov s ich subdodávateľmi, ktoré boli v prejednávanej veci začlenené, nie sú citlivými obchodnými informáciami. Vytýkajú Komisii, že sa týmito úvahami nezaoberala v napadnutom rozhodnutí.
- 58 V tejto súvislosti treba uviesť, že Komisia v napadnutom rozhodnutí uviedla, že voľba mať výrobnú lokalitu na určitom mieste alebo využiť daného subdodávateľa patrí do internej obchodnej stratégie dotknutých podnikov a vyplýva z konkrétnej ekonomickej voľby. Totožnosť uvedených lokalít a ich hospodársky alebo priemyselný vzťah s dotknutým podnikom nepatria do verejnej domény. Komisia dospela k záveru, že zverejnenie informácií týkajúcich sa výrobných lokalít dotknutých podnikov, najmä článku I.6.3 dokumentu 4 a príloh ku všetkým dotknutým zmluvám týkajúcim sa subdodávateľov uvedených podnikov, by prezradilo konkurentom uvedených podnikov dôležité údaje o ich priemyselných kapacitách a mohlo by poškodiť ich priemyselné kapacity na výrobu vakcíny či dokonca z ekonomických dôvodov brániť úplnému plneniu uzavretých zmlúv.
- 59 Po oboznámení sa s úplnými verziami dotknutých zmlúv Všeobecný súd konštatuje, že s rôznou úrovňou podrobnosti uvádzajú totožnosť a umiestnenie výrobných lokalít dotknutých podnikov a ich rôznych subdodávateľov alebo partnerov, ako aj – v závislosti od konkrétneho prípadu – rozdelenie úloh medzi vymenovanými subjektmi. Okrem toho sa vo fáze kúpnej zmluvy v porovnaní so zmluvou o budúcej kúpnej zmluve v niektorých prípadoch vykonali zmeny, ako sú doplnenia alebo zmeny lokalít alebo partnerov.
- 60 Komisia sa preto v napadnutom rozhodnutí správne domnievala, že informácie o umiestnení výrobných lokalít a subdodávateľov dotknutých podnikov, ktoré boli v dotknutých zmluvách začlenené, patria do obchodných vzťahov týchto podnikov a v konečnom dôsledku do ich priemyselnej a obchodnej kapacity a stratégie.
- 61 Ako bolo uvedené v bode 33 vyššie, ochrana, ktorá musí byť zaručená obchodným záujmom v súlade s článkom 4 ods. 2 prvou zarážkou nariadenia č. 1049/2001, sa môže vzťahovať na takéto informácie.

- 62 Okrem toho informácie uvedené v dotknutých zmluvách nemožno považovať za historické (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 7. júla 2015, *Axa Versicherung/Komisia*, T-677/13, EU:T:2015:473, bod 154 a citovanú judikatúru, a uznesenie z 12. júla 2018, *RATP/Komisia*, T-250/18 R, neuvverejnené, EU:T:2018:458, body 55 a 57). Tieto údaje boli totiž staré menej ako dva roky a ako vyplýva z odpovede Komisie na otázku položenú v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania, väčšina dotknutých zmlúv sa v čase prijatia napadnutého rozhodnutia ešte plnila.
- 63 Záver uvedený v bode 60 vyššie nie je vyvrátený ani tým, že na internetovej stránke Komisie bola uverejnená interaktívna mapa znázorňujúca „výrobné kapacity vakcín proti ochoreniu COVID-19 v [Únii]“ (interactive map showing the production capacities of COVID-19 vaccines in the EU).
- 64 Ako totiž potvrdila Komisia v odpovedi na otázku položenú Všeobecným súdom v rámci opatrenia na zabezpečenie priebehu konania, interaktívna mapa neobsahuje informácie o umiestnení lokalít výroby vakcín proti ochoreniu COVID-19 na území Únie, uvedených v dotknutých zmluvách. Ako Komisia pripustila, použitie filtra „contracted by APA manufacturer“ (v zmluvnom vzťahu s výrobcom, ktorý uzavrel zmluvu o budúcej kúpnej zmluve) ukazuje nanajvýš jedinú výrobnú lokalitu nachádzajúcu sa v Nemecku, ktorá nie je uvedená v zmluvách, ku ktorým žalobkyne žiadali prístup.
- 65 Preto na rozdiel od toho, čo tvrdia žalobkyne, interaktívna mapa neuvádza ani presné lokality výroby vakcín proti ochoreniu COVID-19, ktoré sú predmetom dotknutých zmlúv, ani názvy prípadných dotknutých subdodávateľov.
- 66 Hoci verejné správy EMA o jednotlivých vakcínach proti ochoreniu COVID-19 obsahujú informácie o výrobných lokalitách, táto okolnosť sama osebe nemôže ukladať Komisii povinnosť poskytnúť všetky informácie o umiestnení výrobných lokalít a subdodávateľov dotknutých podnikov [pozri v tomto zmysle rozsudok z 19. decembra 2019, *ECB/Espírito Santo Financial (Portugalsko)*, C-442/18 P, EU:C:2019:1117, bod 56].
- 67 Z toho vyplýva, že Komisia sa nedopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď začiernila informácie o umiestnení výrobných lokalít a subdodávateľov dotknutých podnikov.
- 68 Vzhľadom na to, že informácie o umiestnení výrobných lokalít a subdodávateľov dotknutých podnikov Komisia prostredníctvom interaktívnej mapy nezverejnila, napadnuté rozhodnutie tak nie je postihnuté žiadnym nedostatkom odôvodnenia vzhľadom na uvedenú mapu.
- 69 Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je potrebné zamietnuť druhú časť druhého žalobného dôvodu.
- 70 V rozsahu, v akom sa argumentácia žalobkýň týkajúca sa záujmu na zverejnení informácií o umiestnení začiernených výrobných lokalít prekrýva s argumentáciou uvedenou v rámci štvrtého žalobného dôvodu, bude táto argumentácia napokon preskúmaná v rámci uvedeného žalobného dôvodu (pozri bod 210 ďalej).

2. O čiastočnom odmietnutí prístupu k ustanoveniam v oblasti práva duševného vlastníctva

- 71 V tretej časti svojho druhého žalobného dôvodu žalobkyne spochybňujú dostatočnosť odôvodnenia napadnutého rozhodnutia a jeho dôvodnosť na odôvodnenie čiastočného začiernenia ustanovení v oblasti duševného vlastníctva na základe výnimky týkajúcej sa ochrany obchodných záujmov stanovenej v článku 4 ods. 2 prvej zarážke nariadenia č. 1049/2001.

72 Žalobkyne sa domnievajú, že úvahy uvedené v napadnutom rozhodnutí, podľa ktorých by sprístupnenie začiernených informácií predstavovalo riziko poškodenia obchodných záujmov dotknutých podnikov, keďže by zvýšilo tlak vyvíjaný na uvedené podniky, aby sprístupnili časť svojho know-how, a malo by negatívny vplyv na ich priemyselnú kapacitu, sú hypotetické. Okrem toho tvrdia, že Komisia neuviedla údaje o ustanoveniach v oblasti práva duševného vlastníctva, ktoré by vysvetľovali konkrétne a špecifické dôvody ich nezverejnenia.

73 Komisia túto argumentáciu spochybňuje.

a) O odôvodnení napadnutého rozhodnutia

74 Všeobecný súd uvádza, že v opakovanej žiadosti sa šesť poslancov výslovne domáhalo zverejnenia ustanovení v oblasti práva duševného vlastníctva.

75 V prejednávanej veci Komisia napadnutým rozhodnutím čiastočne začiernila ustanovenia v oblasti práv duševného vlastníctva v dokumentoch 1, 4, 6, 7, 8, 11, 12 a 13.

76 V napadnutom rozhodnutí Komisia uviedla, že informácie začiernené na základe výnimky vzťahujúcej sa na ochranu obchodných záujmov obsahujú údaje citlivé z obchodného hľadiska, ako je duševné vlastníctvo. V časti tohto rozhodnutia venovanej rizikám týkajúcim sa organizácie a priemyselnej kapacity dotknutých podnikov tiež uviedla, že zverejnenie opisu vzájomných povinností zmluvných strán dotknutých zmlúv v oblasti duševného vlastníctva by konkurentom dotknutých podnikov prezradilo dôležité údaje o ich priemyselných kapacitách a mohlo by poškodiť ich priemyselné kapacity na výrobu vakcín či dokonca z ekonomických dôvodov brániť úplnému splneniu uzavretých zmlúv. Uvedené ustanovenia stanovujú buď výlučné právo dotknutého podniku požívať práva duševného vlastníctva vyplývajúce z výroby vakcíny, alebo udelenie licencie k časti týchto práv. Dotknutému podniku by mohli byť adresované žiadosti o udelenie buď výnimiek z výhradného práva na účely neskorších klinických testov, alebo dodatočných licencií, a podnik by tak mohol byť vystavený narastajúcemu tlaku zo strany svojich konkurentov, aby zverejnil časť svojho know-how. Takéto žiadosti by sa stávali častejšími vzhľadom na rastúce potreby vakcín súvisiace s celosvetovým nárastom pandémie.

77 Z týchto úvah vyplýva, že Komisia poskytla stručné vysvetlenia bez toho, aby zverejnila obsah začiernených viet alebo ich častí, čím by zbavila výnimku týkajúcu sa ochrany obchodných záujmov jej základného účelu, pokiaľ ide o povahu čiastočne začiernených ustanovení v oblasti práv duševného vlastníctva. Rovnako poskytla podrobné vysvetlenia, pokiaľ ide o spôsob, akým by ich zverejnenie mohlo konkrétne a skutočne poškodiť obchodné záujmy dotknutých podnikov.

78 Hoci je Komisia povinná uviesť dôvody, ktoré v danom prípade odôvodňujú uplatnenie niektorej z výnimiek z práva na prístup k dokumentom stanovených v nariadení č. 1049/2001, nie je povinná poskytnúť informácie nad rámec toho, čo je nevyhnutné na pochopenie dôvodov, na ktorých je založené jej rozhodnutie, zo strany žiadateľa o prístup a na preskúmanie zákonnosti tohto rozhodnutia Všeobecným súdom (rozsudok z 30. januára 2008, Terezakis/Komisia, T-380/04, neuverejnžený, EU:T:2008:19, bod 119).

79 Z toho vyplýva, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia umožňuje žalobkyniam pochopiť osobitné dôvody, ktoré viedli Komisiu k čiastočnému začierneniu ustanovení v oblasti práv duševného vlastníctva v predmetných zmluvách, a súdu Únie umožňuje vykonať preskúmanie zákonnosti uvedených začiernených častí v zmysle judikatúry uvedenej v bodoch 34, 35 a 78 vyššie.

80 Výhrada založená na nedostatočnosti odôvodnenia napadnutého rozhodnutia v tejto súvislosti sa preto musí zamietnuť.

b) O opodstatnenosti odôvodnenia napadnutého rozhodnutia

- 81 Pokiaľ ide o opodstatnenosť dôvodov, ktoré Komisia uviedla v napadnutom rozhodnutí na odôvodnenie čiastočného začieniemia ustanovení v oblasti duševného vlastníctva, treba určiť, či Komisia poskytla hodnoverné vysvetlenia, pokiaľ ide o to, ako by prístup k začieneným informáciám mohol konkrétne a skutočne ohroziť ochranu obchodných záujmov dotknutých podnikov, a či údajné porušenie možno považovať za primerane predvídateľné, a nie čisto hypotetické (pozri v tomto zmysle rozsudok z 25. novembra 2020, Bronckers/Komisia, T-166/19, EU:T:2020:557, bod 58).
- 82 V súlade s judikatúrou citovanou v bodoch 30 a 31 vyššie Komisia nie je povinná preukázať existenciu istého rizika poškodenia ochrany obchodných záujmov dotknutých podnikov.
- 83 Postačuje, ak napadnuté rozhodnutie obsahuje konkrétne dôkazy umožňujúce dospieť k záveru, že riziko poškodenia obchodných záujmov dotknutých podnikov bolo k dátumu jeho prijatia primerane predvídateľné, a nie čisto hypotetické, a uvádza, že k tomuto dátumu existovali objektívne dôvody umožňujúce rozumne predpokladať, že v prípade zverejnenia informácií požadovaných žalobkyňami by k takémuto poškodeniu došlo (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 7. júna 2011, Toland/Parlament, T-471/08, EU:T:2011:252, body 78 a 79).
- 84 V prejednávanej veci, ako je uvedené v bode 76 vyššie, z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že Komisia odmietla úplný prístup k predmetným ustanoveniam, aby neriskovala narušenie možného získania strategických pozícií dotknutých podnikov, pokiaľ ide o využívanie ich práv, v čase, ktorý sa vyznačoval veľkým dopytom po vakcínach proti COVID-19 a kedy bolo možné, že tretie spoločnosti podajú žiadosti o udelenie licencií.
- 85 Po oboznámení sa s úplnými verziami dotknutých zmlúv Všeobecný súd konštatuje, že hoci ustanovenia v oblasti duševného vlastníctva – či už sa nachádzajú v zmluve pod názvom „Využívanie výsledkov“ a/alebo pod názvom „Práva duševného vlastníctva“ – vykazujú podobnosti, nie sú totožné, čo prípadne vyplýva z rôznych dodatkov. Okrem toho žalobkyne nespochybňujú kontext silného dopytu po vakcínach proti ochoreniu COVID-19 ani okolností, že do úvahy prichádzali žiadosti o udelenie licencie. Nespochybňujú ani skutočnosť, že nebezpečenstvo poškodenia obchodných záujmov určitého podniku je pre tento podnik individuálne.
- 86 Okrem toho vysvetlenia Komisie v napadnutom rozhodnutí preukazujú, že vykonala konkrétne a individuálne preskúmanie žiadosti o prístup k predmetným zmluvám a že sa opierala o okolnosti vlastné prejednávanej veci a špecifické pre dotknuté podniky, pokiaľ ide o ustanovenia v oblasti práv duševného vlastníctva, aby potvrdila existenciu primerane predvídateľného a nie hypotetického rizika porušenia ochrany obchodných záujmov uvedených podnikov.
- 87 Z vyššie uvedeného vyplýva, že vysvetlenia Komisie v napadnutom rozhodnutí, týkajúce sa existencie primerane predvídateľného a nie hypotetického rizika porušenia ochrany obchodných záujmov dotknutých podnikov v súvislosti s úplným zverejnením ustanovení v oblasti duševného vlastníctva, sú dôvodné.

- 88 Pokiaľ ide o výhradu, podľa ktorej Komisia uplatnila výnimku týkajúcu sa ochrany obchodných záujmov nekoherentným spôsobom, táto výhrada sa prekrýva s tretím žalobným dôvodom, takže ju treba preskúmať v rámci uvedeného žalobného dôvodu.
- 89 Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je potrebné zamietnuť tretiu časť druhého žalobného dôvodu.

3. O čiastočnom odmietnutí prístupu k ustanoveniam týkajúcim sa preddavkov alebo zálohových platieb

- 90 Štvrtou časťou druhého žalobného dôvodu žalobkyne spochybňujú dostatočnosť odôvodnenia napadnutého rozhodnutia a jeho dôvodnosť na odôvodnenie čiastočného začernenia ustanovení „niektorých“ dotknutých zmlúv, týkajúcich sa preddavkov (down payments) alebo zálohových platieb (advance payments), na základe výnimky týkajúcej sa ochrany obchodných záujmov stanovenej v článku 4 ods. 2 prvej zarážke nariadenia č. 1049/2001.
- 91 Žalobkyne spochybňujú úvahy uvedené v napadnutom rozhodnutí, podľa ktorých by zverejnenie začernených informácií predstavovalo riziko poškodenia obchodných záujmov dotknutých podnikov, keďže by umožnilo určiť celkovú hodnotu predmetnej zmluvy a cenu za dávku a odhaľovalo by cenové stratégie a štruktúry uvedených podnikov, čo by mohlo poškodiť ich rokovania na svetovom trhu a mohlo by byť zneužitá na ich úkor ich konkurentmi. Uvádzajú, že Komisia zverejnila výšku preddavkov alebo zálohových platieb v rámci „určitých“ dotknutých zmlúv a že „určité“ z uvedených súm boli známe z dôvodu úniku informácií na sociálnej sieti a v médiách (pozri bod 8 vyššie). Komisia však nepotvrdila, že bolo skutočne možné vypočítať cenu za dávku alebo vyvodiť iné obchodne citlivé závery, najmä pokiaľ ide o cenové stratégie dotknutých podnikov, na základe informácií o preddavkoch alebo zálohových platiach. V tejto súvislosti žalobkyne zdôrazňujú, že cena, ktorú znášajú členské štáty, nebola zverejnená. V každom prípade Komisia nevysvetlila, v čom bolo riziko poškodenia obchodných záujmov dotknutých podnikov predvídateľné, a nie hypotetické.
- 92 Žalobkyne vytýkajú Komisii, že nevysvetlila, v čom by zverejnenie preddavkov alebo zálohových platieb mohlo odhaliť informácie o súčasnej situácii dotknutých podnikov a o trhu s vakcínami proti ochoreniu COVID-19.
- 93 Žalobkyne tvrdia, že na riziko poškodenia obchodných záujmov dotknutých podnikov v súvislosti s ich rokovaniami s kupujúcimi z tretích krajín sa nevzťahuje výnimka stanovená v článku 4 ods. 2 prvej zarážke nariadenia č. 1049/2001 a že riziko je hypotetické.
- 94 Žalobkyne spochybňujú úvahy uvedené v napadnutom rozhodnutí, podľa ktorých by zverejnenie ustanovení zmlúv o budúcich kúpnych zmluvách o preddavkoch alebo zálohových platiach v celom rozsahu znevýhodnilo dotknutý podnik vo vzťahu k jeho konkurentom tým, že by odhalilo stupeň finančného rizika, ktoré akceptoval uzavretím predmetnej zmluvy, a poskytlo by informácie o jeho cenovej stratégii. Podľa nich tieto údaje nespresňujú, v čom by zverejnenie týchto informácií mohlo konkrétne poškodiť obchodné záujmy dotknutých podnikov alebo odhaliť citlivé informácie o štruktúre ich nákladov.
- 95 V tomto rámci žalobkyne tvrdia, že aj keby existovalo akékoľvek odôvodnenie začernenia ustanovení týkajúcich sa preddavkov alebo zálohových platieb v zmluvách o budúcich kúpnych zmluvách v čase, keď boli tieto zmluvy účinné, toto odôvodnenie v čase prijatia napadnutého

rozhodnutia už neexistovalo. Okrem toho tieto informácie nemôžu byť relevantné pre budúce rokovania. Zdôrazňujú, že nepožiadali o prístup k predmetným zmluvám predtým, ako boli podpísané, a že kúpne zmluvy boli ku dňu prijatia napadnutého rozhodnutia už podpísané.

- 96 Žalobkyne napokon vytýkajú Komisii, že nevyvážila záujem dotknutých podnikov na zachovaní dôverylosti ustanovení týkajúcich sa preddavkov alebo zálohových platieb a verejný záujem na transparentnosti a že neodôvodnila, že prvý z nich má prednosť pred druhým.
- 97 Komisia túto argumentáciu spochybňuje.

a) O odôvodnení napadnutého rozhodnutia

- 98 Všeobecný súd uvádza, že v opakovanej žiadosti šesť poslancov spochybňovalo dôvody čiastočného odmietnutia prístupu k informáciám o cenách obsiahnutým v dotknutých zmluvách, ktoré boli uvedené v odpovedi z 9. júna 2021 na ich pôvodnú žiadosť.
- 99 V prejednávanej veci Komisia napadnutým rozhodnutím čiastočne začiernila ustanovenia týkajúce sa cien a platobných podmienok vo všetkých dotknutých zmluvách s výnimkou dokumentu 10, keďže tento dokument sa netýkal cien. V dokumentoch 2, 3, 4, 12 a 13 tak začiernila sumu preddavkov alebo zálohových platieb, ale zverejnila ich v dokumentoch 1, 5 a 6. Okrem toho Komisia začiernila v dotknutých zmluvách rôzne informácie týkajúce sa najmä ceny za dávku, ceny pri dodaní, ceny alebo celkových nákladov, sumy ponechanej na ťarchu členských štátov a harmonogramu platieb.
- 100 V napadnutom rozhodnutí Komisia najprv uviedla, že informácie začiernené na základe výnimky týkajúcej sa ochrany obchodných záujmov obsahujú citlivé obchodné údaje týkajúce sa najmä cien a individuálnych cien za dávku, celkových odhadovaných nákladov na výrobky a metodiky týkajúcej sa nákladov. Uviedla, že zverejnenie začiernených informácií mohlo poškodiť konkurenčné postavenie dotknutých podnikov na svetovom trhu výroby a predaja vakcín proti ochoreniu COVID-19.
- 101 Ďalej v časti venovanej práve finančným rizikám Komisia uviedla, že ustanovenia týkajúce sa cien a nákupných podmienok uvedené v zmluvách o budúcich kúpnych zmluvách zostávajú naďalej relevantné pre neskoršie kúpne zmluvy. Vysvetlila, že informácie o cenách boli začiernené, pretože ich zverejnenie by tretím osobám umožnilo vyvodiť závery o obchodných a cenových stratégiách dotknutých podnikov, ktoré by konkurenti týchto podnikov mohli použiť na plánovanie svojich vlastných stratégií, čo by vážne narušilo prebiehajúce a budúce rokovania dotknutých podnikov s inými medzinárodnými kupujúcimi.
- 102 Pokiaľ ide konkrétne o preddavky alebo zálohové platby v zmluvách o budúcich kúpnych zmluvách, teda príspevok zo zdrojov núdzovej podpory (pozri body 2 a 3 vyššie), Komisia tvrdila, že uvedený príspevok zverejnila takmer pre všetky dotknuté zmluvy. Celková výška týchto preddavkov dosahovala približne 2,7 miliardy eur. Uviedla, že v prípade zmlúv, v ktorých boli preddavky začiernené, dotknuté podniky uviedli konkrétne dôvody na odôvodnenie dôverného obchodného charakteru uvedenej sumy. Stanovením výšky preddavku je totiž možné v závislosti od trhovej praxe posúdiť a určiť celkovú hodnotu zmluvy a napokon i cenu za dávku, ktoré predstavujú citlivé obchodné informácie pre všetky podniky. To by mohlo mať negatívny vplyv na rokovania dotknutých podnikov s inými kupujúcimi a mohlo by poškodiť všetky činnosti uvedených podnikov, keďže by sa odhalili ich cenové stratégie a štruktúry. Takéto ťažkosti pre dotknuté podniky by zase mohli poškodiť plnenie predmetných zmlúv.

- 103 Komisia okrem toho uviedla dôvody niektorých špecifických začíernení týkajúcich sa preddavkov, a to v dokumentoch 3 a 6. Tieto začíernenia súviseli s osobitnými aspektmi zmlúv týkajúcimi sa nákladov spojených s výrobným procesom dotknutého podniku alebo s okolnosťou, že v čase prijatia napadnutého rozhodnutia prebiehali dodávky a diskusie s dotknutým podnikom. Cieľom týchto začíernení bolo umožniť riadne plnenie predmetnej zmluvy.
- 104 Komisia ďalej uviedla, že citlivé obchodné informácie týkajúce sa najmä obchodných stratégií dotknutých podnikov alebo ich obchodných vzťahov sú podľa judikatúry chránené článkom 4 ods. 2 prvou zarážkou nariadenia č. 1049/2001. Aj potenciálne obchodné riziká, uplatňované ceny a limity finančných záväzkov dohodnuté v rámci zmluvy citlivej povahy by tiež mohli predstavovať citlivé obchodné údaje, najmä pokiaľ ide o zmluvy, ktoré sa ešte vykonávajú. V prejednávanej veci by zverejnenie takýchto pasáží zo zmlúv o budúcej kúpnej zmluve jasne znevýhodnilo dotknutý podnik vo vzťahu k jeho konkurentom, pretože by im tak bola oznámená úroveň finančného rizika akceptovaná týmto podnikom a informácie o jeho cenovej stratégii. Za týchto okolností sa Komisia domnievala, že niektoré finančné aspekty zmlúv by mali zostať chránené na základe výnimky týkajúcej sa ochrany obchodných záujmov.
- 105 Komisia napokon odmietla relevantnosť okolnosti, že tri zmluvy o budúcej kúpnej zmluve boli predmetom únikov do médií.
- 106 Z týchto úvah vyplýva, že Komisia poskytla podrobné vysvetlenia, pokiaľ ide o povahu informácií týkajúcich sa začíernených preddavkov a zálohových platieb a pokiaľ ide o spôsob, akým by zverejnenie uvedených informácií mohlo konkrétne a skutočne poškodiť obchodné záujmy dotknutých podnikov, či už medzi nimi alebo medzi nimi a tretími farmaceutickými spoločnosťami, s ktorými si konkurujú. V týchto vysvetleniach sa okrem toho zohľadnila komunikácia medzi Komisiou a šiestimi poslancami. Komisia uviedla dôvody, pre ktoré sú zmluvy o budúcej kúpnej zmluve relevantné tak pre neskoršie kúpne zmluvy, ako aj v rámci rokovaní s kupujúcimi z tretích krajín, a dôvody, pre ktoré informácie, ktoré boli predmetom úniku do médií, nemôžu odôvodniť odchýlenie sa od dôvernosti uvedených informácií.
- 107 Z toho vyplýva, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia umožňuje žalobkyniam pochopiť osobitné dôvody, ktoré viedli Komisiu k čiastočnému začíerneniu ustanovení týkajúcich sa preddavkov alebo zálohových platieb v predmetných zmluvách, a súdu Únie umožňuje vykonať preskúmanie zákonnosti uvedených začíernených častí v zmysle judikatúry uvedenej v bodoch 34, 35 a 78 vyššie.
- 108 Výhrada založená na nedostatočnosti odôvodnenia napadnutého rozhodnutia v tejto súvislosti sa preto musí zamietnuť.

b) O opodstatnenosti odôvodnenia napadnutého rozhodnutia

- 109 Pokiaľ ide o opodstatnenosť dôvodov uvedených Komisiou na odôvodnenie čiastočného začíernenia ustanovení týkajúcich sa preddavkov alebo zálohových platieb, treba určiť, či v súlade s judikatúrou uvedenou v bodoch 30, 31, 81 a 83 vyššie Komisia poskytla hodnoverné vysvetlenia, pokiaľ ide o skutočnosť, že prístup k začíerneným informáciám mohol konkrétne a skutočne ohroziť ochranu obchodných záujmov dotknutých podnikov, a pokiaľ ide o skutočnosť, že údajné porušenie možno považovať za primerane predvídateľné, a nie čisto hypotetické.

- 110 V prejednávanej veci, ako je uvedené v bodoch 100 až 105 vyššie, z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že Komisia odmietla úplný prístup k predmetným ustanoveniam, vrátane harmonogramov a platobných podmienok, aby nehrozila odhalenie citlivých finančných údajov dotknutých zmlúv, týkajúcich sa v konečnom dôsledku obchodných a cenových stratégií dotknutých podnikov v čase charakterizovanom vysokým dopytom po vakcínach proti ochoreniu COVID-19, kedy prebiehali alebo prinajmenšom prichádzali do úvahy rokovania s kupujúcimi z tretích krajín.
- 111 Po oboznámení sa s úplnými verziami dotknutých zmlúv Všeobecný súd konštatuje, že ustanovenia týkajúce sa preddavkov alebo zálohových platieb, ako aj podmienky a harmonogramy platieb sú odlišné. Žalobkyne nespochybňujú kontext silného dopytu po vakcínach proti ochoreniu COVID-19 ani okolnosť, že ku dňu prijatia napadnutého rozhodnutia prebiehali, alebo prinajmenšom prichádzali do úvahy rokovania s kupujúcimi z tretích krajín.
- 112 Na rozdiel od toho, čo tvrdia žalobkyne, okolnosť, že dotknuté podniky mohli mať prospech z preddavkov pochádzajúcich z verejných zdrojov na účely vývoja vakcín proti ochoreniu COVID-19, nemôže sama osebe vylúčiť obchodne citlivú povahu ustanovení týkajúcich sa preddavkov alebo zálohových platieb ani viesť k záveru, že obchodné záujmy týchto podnikov nemôžu byť chránené.
- 113 Pokiaľ podnik s verejným kapitálom môže mať podľa judikatúry obchodné záujmy, ktoré môžu byť chránené rovnakým spôsobom ako obchodné záujmy súkromného podniku (pozri v tomto zmysle rozsudok z 27. februára 2018, CEE Bankwatch Network/Komisia, T-307/16, EU:T:2018:97, bod 108), v tejto súvislosti to musí *a fortiori* platiť aj pre súkromný podnik, aj keď tento podnik prispieva k plneniu úloh vo verejnom záujme (rozsudok z 5. decembra 2018, Falcon Technologies International/Komisia, T-875/16, neuvverejnený, EU:T:2018:877, bod 49).
- 114 Rovnako, ako uvádza Komisia, treba zamietnuť tvrdenie žalobkyní týkajúce sa okolnosti, že informácie o cenách vakcín boli predmetom úniku informácií do médií.
- 115 Neoprávnené zverejnenie dokumentu totiž nemôže mať za následok sprístupnenie verejnosti dokumentu, na ktorý sa vzťahuje jedna z výnimiek stanovených v článku 4 nariadenia č. 1049/2001 (rozsudok z 25. októbra 2013, Beninca/Komisia, T-561/12, neuvverejnený, EU:T:2013:558, bod 55).
- 116 Navyše nemôže uspieť tvrdenie žalobkyní týkajúce sa okolnosti, že v septembri a októbri 2022, teda viac ako šesť mesiacov po prijatí napadnutého rozhodnutia, dva podniky (AstraZeneca a CureVac) buď vyhlásili, že nemajú problém so zverejnením svojej zmluvy o budúcej kúpnej zmluve, alebo odhalili „všetky podrobnosti týkajúce sa ceny a prijatého preddavku“, čo podľa žalobkyní preukazuje, že zverejnenie informácií o preddavkoch nepredstavuje riziko pre obchodné záujmy dotknutého podniku.
- 117 Ako je totiž uvedené v bode 56 vyššie, posúdenie dôvodnosti uplatnenia výnimky týkajúcej sa ochrany obchodných záujmov sa musí vykonať so zreteľom na skutočnosti existujúce v deň prijatia napadnutého rozhodnutia, a nie so zreteľom na prípadné vyhlásenia obmedzeného počtu dotknutých podnikov urobené viac ako šesť mesiacov po dátume prijatia tohto rozhodnutia, ktorých príslušná výška preddavkov bola v každom prípade zverejnená Komisiou.

- 118 Z toho vyplýva, že Komisia sa v napadnutom rozhodnutí správne domnievala, že úplné zverejnenie ustanovení týkajúcich sa preddavkov alebo zálohových platieb by mohlo poskytnúť konkurentom dotknutých podnikov, ako aj tretím kupujúcim citlivé obchodné informácie týkajúce sa obchodných a cenových stratégií dotknutých podnikov.
- 119 Z vyššie uvedeného vyplýva, že vysvetlenia Komisie v napadnutom rozhodnutí, týkajúce sa existencie primerane predvídateľného a nie čisto hypotetického rizika porušenia ochrany obchodných záujmov dotknutých podnikov v súvislosti s úplným zverejnením ustanovení týkajúcich sa preddavkov a zálohových platieb, sú dôvodné.
- 120 Pokiaľ ide o výhradu, podľa ktorej Komisia uplatnila výnimku týkajúcu sa ochrany obchodných záujmov nekoherentným spôsobom, táto výhrada sa prekrýva s tretím žalobným dôvodom, takže ju treba preskúmať v rámci uvedeného žalobného dôvodu.
- 121 Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je potrebné zamietnuť štvrtú časť druhého žalobného dôvodu.

4. O čiastočnom odmietnutí prístupu k ustanoveniam týkajúcim sa zodpovednosti a odškodnenia

- 122 V piatej časti svojho druhého žalobného dôvodu žalobkyne spochybňujú dostatočnosť odôvodnenia napadnutého rozhodnutia a jeho opodstatnenosť na odôvodnenie čiastočného odmietnutia prístupu k ustanoveniam o zodpovednosti a odškodnení na základe výnimky týkajúcej sa ochrany obchodných záujmov stanovenej v článku 4 ods. 2 prvej zarážke nariadenia č. 1049/2001.
- 123 Po prvé žalobkyne tvrdia, že predpoklad, podľa ktorého by úplné zverejnenie ustanovení týkajúcich sa zodpovednosti a odškodnenia mohlo viesť k viacerým šikanóznym a nedôvodným súdnym žalobám, nie je vysvetlený a že Komisia nespresnila ani nepodložila, v čom by ich zverejnenie poškodilo obchodné záujmy dotknutých podnikov.
- 124 Po druhé žalobkyne spochybňujú úvahy uvedené v napadnutom rozhodnutí, podľa ktorých by zverejnenie predmetných ustanovení v celom rozsahu odhalilo konkurentom dotknutého podniku „slabé miesta“ pokrytia jeho zodpovednosti a poskytlo by uvedeným konkurentom konkurenčnú výhodu, ktorú by mohli využiť.
- 125 Po tretie žalobkyne spochybňujú, že zverejnenie predmetných ustanovení v celom rozsahu by malo vplyv na všeobecnú povesť dotknutých podnikov. Komisia nikde nevysvetlila dôvod, prečo by ich zverejnenie malo takýto vplyv. Ak je totiž spoločnosť považovaná za zodpovednú za škodu v súvislosti s chybným výrobkom, poškodenie dobrej povesti vyplýva z tejto škody, a nie z ustanovení dojednaných s Komisiou.
- 126 Po štvrté sa žalobkyne domnievajú, že podložené nie sú ani tri dodatočné úvahy uvedené v napadnutom rozhodnutí, podľa ktorých by sprístupnenie začlenených informácií prezradilo konkurentom dotknutého podniku náklady, ktoré by porušenie predmetnej zmluvy mohlo spôsobiť, ako aj skutočný zisk z uvedenej zmluvy a poškodilo by obchodné záujmy dotknutých podnikov, a to najmä tým, že by ohrozilo ich konkurencieschopnosť na svetových trhoch. Komisia podľa nich nepredložila dostatok dôkazov preukazujúcich, že zverejnenie predmetných

informácií by umožnilo odhaliť obsah obchodnej stratégie dotknutých podnikov alebo by oslabilo ich konkurenčné postavenie na svetových trhoch. Okrem toho príklady uvedené v napadnutom rozhodnutí nepreukazujú citlivú povahu začlenených informácií.

- 127 Okrem toho žalobkyne tvrdia, že argumentácia Komisie, podľa ktorej rokovania o ustanoveniach týkajúcich sa zodpovednosti a odškodnenia boli individuálne, je zavádzajúca. Podľa žalobkyní z bodu 76 osobitnej správy Európskeho dvora audítorov 19/2022 s názvom „Obstarávanie vakcín proti ochoreniu COVID-19 Európskou úniou“ vyplýva, že tieto ustanovenia sú v dotknutých zmluvách rovnaké, takže ich zverejnenie nemôže ovplyvniť obchodné záujmy dotknutých podnikov.
- 128 V štádiu repliky žalobkyne tvrdia, že aj za predpokladu, že by Komisia preukázala, že zverejnenie začlenených informácií by konkrétne a skutočne poškodilo obchodné záujmy dotknutých podnikov, verejný záujem, ktorý predstavuje ich zverejnenie, by mal prednosť pred uvedenými obchodnými záujmami.
- 129 Komisia túto argumentáciu spochybňuje.
- 130 Komisia tvrdí, že predmetné ustanovenia majú pre dotknutý podnik rovnakú ekonomickú a finančnú relevantnosť ako akýkoľvek iný nákladový prvok a boli predmetom individuálnych rokovaní.
- 131 Po prvé Komisia sa domnieva, že je nesprávne tvrdiť, že zverejnenie uvedených ustanovení by nevedlo k riziku strategických a špekulatívnych žalôb o náhradu škody proti dotknutým podnikom.
- 132 Podľa Komisie by zverejnenie predmetných ustanovení v celom rozsahu zvýšilo počet žalôb o náhradu škody proti dotknutému podniku bez ohľadu na to, či by boli dôvodné, alebo nie, pretože by žalujúcej strane poskytlo viac tvrdení, na základe ktorých by sa pokúsila preukázať chybnú povahu vakcíny. Toto riziko je o to konkrétnejšie, že definícia škôd, za ktoré by dotknutý podnik mohol byť odškodnený, už bola zverejnená v niektorých zmluvách, konkrétne v dokumente 5. Okrem toho zverejnenie podrobností o odškodnení na ťarchu dotknutého členského štátu by mohlo mať vplyv na dôkazné bremeno, pokiaľ ide o chybnú povahu výrobku. Znalosť týchto detailov by totiž mohla mať za následok zjednodušenie alebo skomplikovanie úlohy spočívajúcej v preukázaní zodpovednosti výrobcu vakcíny. Komisia sa teda domnieva, že riziko rozsiahleho súdneho sporu s veľmi významnými finančnými dôsledkami pre jediný podnik nie je abstraktné.
- 133 Po druhé Komisia tvrdí, že napadnuté rozhodnutie z právneho hľadiska dostatočne vysvetľuje dôvody, pre ktoré by úplné zverejnenie predmetných ustanovení malo negatívne obchodné dôsledky pre dotknuté podniky. Uvedené ustanovenia totiž nie sú „štandardnými zmluvnými ustanoveniami“, ale sú predmetom individuálnych rokovaní, ktorých konečné znenie predstavuje prijatie jedného z finančných rizík zo strany podniku v rámci komplexnej dohody. Ak by boli zverejnené v celom ich rozsahu, porovnávacie posudzovanie by mohlo viesť k neodôvodnenému negatívne vnímaniu určitých výrobkov. Okrem toho judikatúra pripúšťa, že Komisia sa môže odvolávať na výnimku týkajúcu sa ochrany obchodných záujmov z dôvodu poškodenia dobrej povesti subjektu pôsobiaceho na trhu. Komisia navyše tvrdí, že ani plne uplatniteľná doložka o odškodnení nenapráva všetky škody spôsobené uložením povinnosti nahradiť škodu s príslušenstvom obeti, najmä škodu na dobrom mene a povesti podniku, ktorému bola

povinnosť náhrady škody uložená. Úplné zverejnenie ustanovení týkajúcich sa zodpovednosti a odškodnenia, teda situácií, v ktorých je podnik odškodnený alebo nie, by tak nepochybne malo vplyv na jeho obchodné záujmy.

- 134 Po tretie Komisia uvádza, že žalobkyne tvrdia, že v prejednávanej veci nebolo preukázané skutočné a konkrétne poškodenie obchodných záujmov vyplývajúce zo zverejnenia uvedených ustanovení a že aj keby takéto porušenie bolo odôvodnené, existuje prevažujúci verejný záujem odôvodňujúci ich zverejnenie. Podľa Komisie napadnuté rozhodnutie vysvetľuje negatívne dôsledky, ktoré by zverejnenie týchto informácií v prejednávanej veci prinášalo pre dotknuté podniky. Okolnosť, že napadnuté rozhodnutie sa odvoláva na existenciu rizika skutočného a konkrétneho poškodenia obchodných záujmov, neznamená, že toto riziko nie je podložené alebo že je špekulatívne. Okrem toho argumentácia žalobkyní je kontradiktórna v rozsahu, v akom tvrdia, že je nevyhnutné vedieť, či dotknuté podniky budú zodpovedné za škody v prípade nepriaznivých účinkov vakcín, pričom zároveň uvádzajú, že dôsledky zverejnenia predmetných ustanovení pre uvedené podniky, na ktoré sa odvoláva Komisia, sú špekulatívne a hypotetické.

a) O odôvodnení napadnutého rozhodnutia

- 135 V prejednávanej veci Komisia v bode 2.1.1 napadnutého rozhodnutia uviedla, že informácie začlenené na základe výnimky vzťahujúcej sa na ochranu obchodných záujmov stanovenej v článku 4 ods. 2 prvej zarážke nariadenia č. 1049/2001 obsahujú citlivé obchodné údaje týkajúce sa najmä zodpovednosti a odškodnenia. Uviedla, že sprístupnenie takýchto informácií v celom rozsahu by konkurentom dotknutého podniku mohlo odhaliť presný zisk vyplývajúci pre uvedený podnik z rokovanií.
- 136 Ďalej v bode 2.1.4 sa Komisia najprv v podstate zaoberala mimozmluvnou zodpovednosťou dotknutých podnikov voči tretím osobám, najmä pokiaľ ide o nežiaduce účinky vyplývajúce z používania vakcíny, a ustanoveniami týkajúcimi sa prípadnej náhrady škody, konkrétne jej preplatenia zo strany členských štátov dotknutým podnikom v prípade, že by tieto podniky boli odsúdené na náhradu škody s príslušenstvom tretím osobám z titulu svojej mimozmluvnej zodpovednosti. Ďalej sa zaoberala rôznymi aspektmi zmluvnej zodpovednosti dotknutých podnikov.
- 137 Komisia tak spresnila, že úplné zverejnenie predmetných ustanovení by mohlo poškodiť obchodné záujmy uvedených podnikov z troch hľadísk.
- 138 Po prvé presná znalosť obmedzení zodpovednosti dotknutého podniku by umožnila strategické správanie voči nemu, keďže by mohol čeliť ekonomickým dôsledkom viacerých žalôb podaných šikanózne a nedôvodne, výlučne s cieľom získať náhradu škody spojenú s použitím jeho vakcíny. Po druhé úplné zverejnenie ustanovení týkajúcich sa odškodnenia dotknutých podnikov členskými štátmi, najmä tých, ktoré definujú presné podmienky, za ktorých je odškodnenie zo strany členského štátu vylúčené, by nevyhnutne odhalilo konkurentom dotknutého podniku, vrátane tých, ktorí nevyrábajú vakcíny, „slabé miesta“ pokrytia jeho zodpovednosti a poskytlo by im konkurenčnú výhodu, ktorú by mohli využiť. Po tretie presná znalosť obmedzení zodpovednosti dotknutého podniku by tiež mala vplyv na jeho všeobecnú povest' vo vzťahu k spotrebiteľom a jeho potenciálnym obchodným partnerom. Podľa Komisie tieto dôvody vysvetľujú príčiny, pre ktoré niektoré pasáže týkajúce sa výnimky z ustanovenia týkajúceho sa odškodnenia, a to podmienky, za ktorých dotknutý podnik nebude odškodnený, nemôžu byť zverejnené. V tejto súvislosti odkázala napríklad na začlenené v ustanovení I.12 dokumentu 4.

- 139 Komisia ďalej uviedla, že niektoré ustanovenia týkajúce sa zmluvnej zodpovednosti majú obchodný rozmer, ktorý je hodnotený a dohodnutý s dotknutým podnikom, pričom ich sprístupnenie by konkurentom tohto podniku prezradilo informácie týkajúce sa jeho internej kapacity a stratégie, a to najmä v rozsahu, v akom tieto informácie umožňujú presne sa oboznámiť s nákladmi, ktoré by tomuto podniku mohlo spôsobiť ukončenie zmluvy. Komisia ilustrovala svoje vyjadrenia príkladmi konkrétnych ustanovení.
- 140 Komisia spresnila, že začlenené informácie sú z obchodného hľadiska citlivé. Na jednej strane by zverejnenie týchto informácií umožnilo presne poznať náklady, ktoré by mohlo porušenie zmluvy spôsobiť dotknutým podnikom. Na druhej strane by sa zverejnenie týchto informácií mohlo ukázať ako škodlivé pre dotknuté podniky, pretože tieto informácie by jeho konkurentom poskytli veľmi realistickú predstavu o skutočných ziskoch dosiahnutých na základe predmetnej zmluvy, zatiaľ čo v čase prijatia napadnutého rozhodnutia tie isté podniky dojednávajú zmluvy o dodávke vakcín proti ochoreniu COVID-19 s kupujúcimi z tretích krajín, pričom hospodárska súťaž v tejto súvislosti existovala na svetovom trhu. Komisia ďalej spresnila, že tento potenciálny konflikt s obchodnými záujmami dotknutých podnikov by bol o to škodlivejší, že plnenie niektorých zmlúv sa práve malo začať, ako to bolo v čase prijatia napadnutého rozhodnutia, najmä pri dokumentoch 7 a 11.
- 141 Komisia napokon zdôraznila, že v tejto súvislosti treba pri posudzovaní účinkov zverejnenia predmetných ustanovení na základe nariadenia č. 1049/2001 zohľadniť svetový trh, na ktorom dotknuté podniky vykonávali svoju činnosť. Uviedla, že pri posudzovaní uplatniteľnosti výnimky týkajúcej sa ochrany obchodných záujmov boli zohľadnené rôzne faktory, najmä osobitná situácia každého výrobcu vakcín na trhu, jeho charakteristiky, jeho vzťahy s inými obchodnými subjektmi, jeho trhové a podnikateľské stratégie a spôsoby, akým by mohli jeho konkurenti zverejnené informácie použiť. Na základe toho Komisia dospela k záveru, že zverejnenie zmlúv uzavretých s dotknutými podnikmi v plnom rozsahu by poškodilo obchodné záujmy týchto podnikov v podstate tým, že by ohrozilo ich konkurencieschopnosť na svetových trhoch.
- 142 Z týchto úvah vyplýva, že Komisia poskytla vysvetlenia týkajúce sa obchodne citlivej povahy informácií obsiahnutých v ustanoveniach týkajúcich sa zodpovednosti a odškodnenia. Komisia tiež z právneho hľadiska dostatočne vysvetlila, ako by podľa nej úplné zverejnenie uvedených ustanovení mohlo konkrétne a skutočne poškodiť obchodné záujmy dotknutých podnikov, či už medzi nimi alebo medzi nimi a tretími osobami, s ktorými sú v konkurenčnom postavení.
- 143 Z toho vyplýva, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia umožňuje žalobkyniam pochopiť osobitné dôvody, ktoré viedli Komisiu k tomu, že v predmetných zmluvách čiastočne začlenila ustanovenia týkajúce sa zodpovednosti dotknutých podnikov, a to tak zmluvnej, ako aj mimozmluvnej zodpovednosti, ako aj ustanovenia týkajúce sa prípadného odškodnenia zo strany členských štátov za prípadné povinnosti vzniknuté dotknutým podnikom v prípade uplatnenia ich mimozmluvnej zodpovednosti, a súdu Únie umožňuje vykonať preskúmanie zákonnosti uvedených začlenení v zmysle judikatúry uvedenej v bodoch 34, 35 a 78 vyššie.
- 144 Výhrada založená na nedostatočnosti odôvodnenia napadnutého rozhodnutia v tejto súvislosti sa preto musí zamietnuť.

b) O opodstatnenosti odôvodnenia napadnutého rozhodnutia

145 Pokiaľ ide o opodstatnenosť dôvodov uvedených Komisiou na odôvodnenie čiastočného začiatku ustanovení týkajúcich sa zodpovednosti a odškodnenia, treba určiť, či v súlade s judikatúrou uvedenou v bodoch 30, 31, 81 a 83 vyššie Komisia poskytla hodnoverné vysvetlenia, pokiaľ ide o skutočnosť, že prístup k začiatkovaným informáciám mohol konkrétne a skutočne poškodiť ochranu obchodných záujmov dotknutých podnikov, a pokiaľ ide o skutočnosť, že údajné porušenie možno považovať za primerane predvídateľné, a nie čisto hypotetické.

1) O ustanoveniach týkajúcich sa zmluvnej zodpovednosti

146 V prejednávanej veci, ako je uvedené v bodoch 139 až 141 vyššie, z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že Komisia odmietla úplný prístup k ustanoveniam týkajúcim sa zmluvnej zodpovednosti dotknutých podnikov, aby neriskovala odhalenie údajne citlivých obchodných informácií týkajúcich sa zistených rizík v súvislosti s vykonávaním dotknutých zmlúv a finančných prahov, ktoré uvedené podniky akceptovali vo vzťahu k uvedeným rizikám, v čase charakterizovanom vysokým dopytom po vakcínach proti ochoreniu COVID-19, kedy prebiehali alebo prinajmenšom prichádzali do úvahy rokovania s kupujúcimi z tretích krajín.

147 Po oboznámení sa s úplnými verziami predmetných zmlúv Všeobecný súd konštatoval, že ustanovenia týkajúce sa zodpovednosti dotknutých podnikov v prípade porušenia, vypovedania alebo pozastavenia vykonávania uvedených zmlúv, najmä v súvislosti s oneskorenými dodávkami alebo chýbajúcimi dodávkami, sú odlišné. Žalobkyne nespochybňujú kontext silného dopytu po vakcínach proti ochoreniu COVID-19 ani okolnosť, že prebiehali, alebo prinajmenšom prichádzali do úvahy rokovania s kupujúcimi z tretích krajín.

148 Z toho vyplýva, že Komisia sa v napadnutom rozhodnutí správne domnievala, že úplné zverejnenie uvedených ustanovení mohlo poskytnúť konkurentom dotknutých podnikov, ako aj tretím kupujúcim citlivé obchodné informácie týkajúce sa nákladov, kapacít a interných stratégií a akceptovaných finančných prahov (pozri v tomto zmysle rozsudok z 12. októbra 2022, Saure/Komisia, T-524/21, EU:T:2022:632, body 99 až 102).

149 Z vyššie uvedeného vyplýva, že vysvetlenia Komisie v napadnutom rozhodnutí, týkajúce sa existencie primerane predvídateľného a nie hypotetického rizika poškodenia ochrany obchodných záujmov dotknutých podnikov v súvislosti s úplným zverejnením ustanovení týkajúcich sa zmluvnej zodpovednosti uvedených podnikov, sú dôvodné.

150 Pokiaľ ide o výhradu, podľa ktorej Komisia uplatnila výnimku týkajúcu sa ochrany obchodných záujmov nekoherentným spôsobom, táto výhrada sa prekrýva s tretím žalobným dôvodom, takže ju treba preskúmať v rámci uvedeného žalobného dôvodu.

2) O ustanoveniach týkajúcich sa odškodnenia

151 Na úvod treba uviesť, že podľa článkov 1 a 12 smernice Rady 85/374/EHS z 25. júla 1985 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov o zodpovednosti za chybné výrobky (Ú. v. ES L 210, 1985, s. 29; Mim. vyd. 15/001, s. 257) je výrobca zodpovedný za škodu spôsobenú chybou svojho výrobku a jeho zodpovednosť nemôže byť obmedzená alebo vylúčená vo vzťahu k poškodenému ustanovením obmedzujúcim alebo

vylučujúcim zodpovednosť. Ako Komisia uznala na pojednávaní, v prípade neexistencie zmeny smernice 85/374 ani Komisia, ani členské štáty neboli oprávnené odchyliť sa od ustanovení uvedenej smernice.

- 152 Okrem toho žiadne ustanovenie smernice 85/374 nezakazuje, aby tretia osoba, v prejednávanej veci členský štát, uhradila náhradu škody s príslušenstvom, ktorú výrobca zaplatil z dôvodu chyby svojho výrobku.
- 153 Všeobecný súd tiež poznamenáva, že článok 6 tretí odsek Dohody zo 16. júna 2020 o nákupe vakcín proti ochoreniu COVID-19 uzavretej medzi Komisiou a členskými štátmi bol uverejnený na internetovej stránke Komisie 7. septembra 2020 a úplne zverejnený ako príloha k predmetným zmluvám, s výnimkou dokumentu 1. Toto ustanovenie upravuje mechanizmus odškodnenia dotknutých podnikov členskými štátmi za hospodárske náklady, teda prípadnú náhradu škody s príslušenstvom, ktorú by za normálnych okolností znášali uvedené podniky z titulu zodpovednosti za svoje vakcíny. Rovnako oznámenie COM(2020) 245 final, spomenuté v bode 3 vyššie, uvádza, že tento mechanizmus sa má chápať ako „poistka“, ktorá spočíva v prevode časti hospodárskeho rizika znášaného farmaceutickým priemyslom na verejné orgány, za čo sa členským štátom zaručil spravodlivý a cenovo dostupný prístup k vakcíne, ak sa takáto vakcína nájde.
- 154 Z vyššie uvedeného vyplýva, že mechanizmus odškodnenia dotknutých podnikov členskými štátmi sa na jednej strane nijako nedotýka systému právnej zodpovednosti uvedených podnikov na základe smernice 85/374 a na druhej strane táto informácia už bola verejne prístupná v čase podania pôvodnej žiadosti o prístup a prijatia napadnutého rozhodnutia.
- 155 Všeobecný súd po oboznámení sa s úplnými verziami dotknutých zmlúv konštatoval, že hoci všetky zmluvy o budúcej kúpnej zmluve obsahujú ustanovenie o odškodnení podobné tomu, ktoré bolo stanovené článkom 6 dohody zo 16. júna 2020 o nákupe vakcín proti ochoreniu COVID-19 uzavretej medzi Komisiou a členskými štátmi, podrobný obsah uvedených ustanovení nie je totožný. V tomto rámci Všeobecný súd poukazuje na existenciu rozdielov, pokiaľ ide po prvé o konkrétne situácie, v ktorých bolo dohodnuté, že odškodnenie zo strany členského štátu sa neuplatní, pričom väčšina uvedených situácií je však v predmetných zmluvách celkovo podobná, po druhé pokiaľ ide o časovú alebo vecnú pôsobnosť prípadného odškodnenia a po tretie pokiaľ ide o spôsoby riadenia obrany proti prípadným žalobám o náhradu škody a uplatnenia prípadného odškodnenia.
- 156 Po týchto spresneniach zostáva určiť, či Komisia správne odmietla širšie, či dokonca úplné zverejnenie ustanovení týkajúcich sa odškodnenia.
- 157 V tejto súvislosti nemožno prijať prvý dôvod uvedený v napadnutom rozhodnutí, a to, že presná znalosť hraníc zodpovednosti dotknutého podniku by umožnila strategické správanie voči nemu, keďže tento podnik by mohol čeliť ekonomickým dôsledkom viacerých žalôb podaných šikanózne a nedôvodne, výlučne s cieľom získať náhradu škody spojenú s používaním jeho vakcíny.
- 158 Hoci skutočnosť, že spoločnosť je vystavená žalobám o náhradu škody, nepochybne môže mať za následok vysoké náklady, či už z hľadiska ekonomických zdrojov, času alebo personálu, a to aj za predpokladu, že by takéto žaloby boli neskôr zamietnuté ako nedôvodné, právo tretích osôb prípadne poškodených chybnou vakcínou podať žalobu o náhradu škody proti dotknutým podnikom spočíva na vnútroštátnej právnej úprave preberajúcej smernicu 85/374. Toto právo podať žalobu nezávisí od existencie a obsahu ustanovení týkajúcich sa odškodnenia.

- 159 Okrem toho záujem dotknutých podnikov vyhnúť sa takýmto žalobám o náhradu škody za predpokladu, že skutočne vyrobili a uviedli do obehu chybnú vakcínu, nemožno kvalifikovať ako obchodný záujem a v každom prípade nepredstavuje záujem hodný ochrany, najmä vzhľadom na právo každého domáhať sa náhrady škody, ktorá mu bola spôsobená chybným výrobkom (pozri analogicky rozsudok z 15. decembra 2011, CDC Hydrogene Peroxide/Komisia, T-437/08, EU:T:2011:752, bod 49 a citovanú judikatúru). Rovnako snaha vyhnúť sa vystaveniu vyšším nákladom spojeným so súdnym konaním nepredstavuje záujem chránený podľa článku 4 ods. 2 prvej zarážky nariadenia č. 1049/2001 (pozri v tomto zmysle rozsudok z 28. júna 2019, Intercept Pharma a Intercept Pharmaceuticals/EMA, T-377/18, neuvyverejnený, EU:T:2019:456, body 55 a 56).
- 160 Okrem toho napadnuté rozhodnutie neobsahuje žiadny údaj, na základe ktorého by bolo možné dospieť k záveru, že širšie zverejnenie mechanizmu odškodnenia dotknutých podnikov by mohlo viesť k podaniu žalôb proti týmto podnikom. Predmetom takýchto žalôb je totiž vždy uloženie povinnosti výrobcovi vakcín nahradiť utrpenú škodu bez ohľadu na subjekt, ktorý v konečnom dôsledku znáša zaplatenú náhradu škody s príslušenstvom.
- 161 Za týchto podmienok sa Všeobecný súd domnieva, že prvý dôvod uvedený v napadnutom rozhodnutí na odmietnutie širšieho zverejnenia ustanovenia o odškodnení nepreukazuje – ako to vyžaduje judikatúra citovaná v bode 31 vyššie – existenciu predvídateľného a nie čisto hypotetického rizika pre obchodné záujmy dotknutých podnikov.
- 162 Druhým dôvodom uvedeným v napadnutom rozhodnutí na odmietnutie úplného zverejnenia ustanovení týkajúcich sa odškodnenia, najmä tých, ktoré definujú presné podmienky, za ktorých je odškodnenie zo strany členského štátu vylúčené, je to, že takéto zverejnenie by nevyhnutne odhalilo konkurentom dotknutého podniku, vrátane tých, ktorí nevyrábajú vakcíny, „slabé miesta“ pokrytia jeho zodpovednosti a poskytlo by im konkurenčnú výhodu, ktorú by mohli využiť napríklad v reklamných oznámeniach a v porovnávacej reklame.
- 163 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že dôvod, pre ktorý boli ustanovenia týkajúce sa odškodnenia začlenené do predmetných zmlúv, t. j. kompenzovať riziká, ktoré podstupujú dotknuté podniky v súvislosti so skrátením lehoty na vývoj vakcín, bol pred prijatím napadnutého rozhodnutia verejne známy.
- 164 Okrem toho všetky dotknuté zmluvy obsahujú ustanovenie o odškodnení, ktoré okrem iného všeobecne podobným spôsobom vymenúva osobitné hlavné situácie, v ktorých je odškodnenie dotknutého podniku členským štátom vylúčené.
- 165 Keďže všetky dotknuté podniky mali z identifikovaného a legitímneho dôvodu prospech z ustanovenia týkajúceho sa odškodnenia, napadnuté rozhodnutie neobsahuje žiadnu skutočnosť umožňujúcu dospieť k záveru, že v prípade širšieho zverejnenia ustanovenia týkajúceho sa odškodnenia bolo riziko poškodenia obchodných záujmov dotknutých podnikov, najmä poskytnutím konkurenčnej výhody uvedeným podnikom medzi sebou, v čase prijatia tohto rozhodnutia rozumne predvídateľné, a nie čisto hypotetické.
- 166 Za týchto podmienok sa Všeobecný súd domnieva, že druhý dôvod uvedený v napadnutom rozhodnutí na odmietnutie širšieho zverejnenia ustanovenia o odškodnení nepreukazuje – ako to vyžaduje judikatúra citovaná v bode 31 vyššie – existenciu predvídateľného a nie čisto hypotetického rizika pre obchodné záujmy dotknutých podnikov.

- 167 Pokiaľ ide o tretí dôvod uvedený v napadnutom rozhodnutí na účely odmietnutia zverejnenia v celom rozsahu ustanovenia týkajúceho sa odškodnenia, najmä podmienok, za ktorých je odškodnenie zo strany členského štátu vylúčené, a to, že presná znalosť hraníc zodpovednosti dotknutých podnikov by mala vplyv na ich dobrú povesť u spotrebiteľov a ich prípadných obchodných partnerov, treba uviesť, že na rozdiel od toho, čo tvrdia žalobkyne, poškodenie dobrej povesti podniku určite predstavuje zásah do jeho obchodných záujmov, keďže dobrá povesť každého subjektu pôsobiaceho na trhu je zásadne dôležitá na realizáciu jeho hospodárskych činností na trhu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 5. decembra 2018, Falcon Technologies International/Komisia, T-875/16, neuvyverejnený, EU:T:2018:877, body 51 a 53).
- 168 Z rovnakých dôvodov, ako sú uvedené v bodoch 163 až 165 vyššie, však napadnuté rozhodnutie neobsahuje žiadnu skutočnosť umožňujúcu rozumne dospieť k záveru, že v prípade širšieho zverejnenia ustanovenia týkajúceho sa odškodnenia by riziko poškodenia obchodných záujmov dotknutých podnikov, najmä ich dobrej povesti, bolo v čase prijatia rozhodnutia rozumne predvídateľné, a nie čisto hypotetické.
- 169 Za týchto podmienok sa Všeobecný súd domnieva, že tretí dôvod uvedený v napadnutom rozhodnutí na odmietnutie širšieho zverejnenia ustanovenia o odškodnení nepreukazuje – ako to vyžaduje judikatúra citovaná v bode 31 vyššie – existenciu predvídateľného a nie čisto hypotetického rizika pre obchodné záujmy dotknutých podnikov.
- 170 Vzhľadom na vyššie uvedené je piata časť druhého žalobného dôvodu dôvodná, pokiaľ ide o ustanovenia dotknutých zmlúv týkajúce sa odškodnenia.
- 171 Z toho vyplýva, že treba čiastočne vyhovieť piatej časti druhého žalobného dôvodu, pokiaľ ide o ustanovenia týkajúce sa odškodnenia, a čiastočne ju zamietnuť, pokiaľ ide o ustanovenia týkajúce sa zmluvnej zodpovednosti dotknutých podnikov.

5. O čiastočnom odmietnutí prístupu k harmonogramom dodávok

- 172 V šiestej časti druhého žalobného dôvodu žalobkyne vytýkajú Komisii, že začernila harmonogramy dodávok vakcín od dotknutých podnikov a že v tejto súvislosti dostatočne neodôvodnila uplatnenie výnimky týkajúcej sa ochrany obchodných záujmov. Podľa nich uvedené informácie nepredstavujú citlivé obchodné informácie a riziko poškodenia obchodných záujmov dotknutých podnikov je hypotetické.
- 173 Komisia túto argumentáciu spochybňuje.
- 174 V prejednávanej veci Komisia napadnutým rozhodnutím v dokumentoch 3 a 8 až 13 začernila harmonogramy dodávok v striktnom zmysle, a to objem dávok a periodicitu dodávok.
- 175 V napadnutom rozhodnutí Komisia uviedla, že harmonogramy dodávok, ako aj s nimi súvisiace zmluvné povinnosti predstavujú pre dotknuté podniky obchodne citlivé informácie, ktorých prístupnosť by ich prípadným konkurentom prezradilo informácie týkajúce sa kapacít a interných obchodných stratégií. V tejto kategórii sa nachádzajú napríklad články I.4.7.1 a nasl. dokumentu 12, článok II.14 dokumentu 13 a článok I.4.7 dokumentu 8. Uviedla tiež, že tieto informácie presne ukazujú náklady, ktoré by porušenie zmluvy mohlo spôsobiť dotknutému podniku, keďže prípadne obsahujú pravidlá týkajúce sa paušálnej náhrady škody s príslušenstvom v prípade omeškania s dodaním alebo chýbajúceho dodania. Tieto informácie sú ešte citlivejšie vzhľadom na veľmi konkurenčný kontext, v ktorom pôsobia dotknuté podniky, keďže tieto

podniky rokujú a súťažia na celosvetovej úrovni s cieľom dodávať vakcíny proti ochoreniu COVID-19 aj nadobúdateľom nachádzajúcim sa mimo Únie. Tento potenciálny konflikt s obchodnými záujmami dotknutých podnikov by bol o to škodlivejší, že plnenie niektorých zmlúv sa práve malo začať, ako to bolo v čase prijatia napadnutého rozhodnutia, najmä pri dokumentoch 7 a 11. Okrem toho Komisia spresnila, že pri posudzovaní uplatniteľnosti výnimky týkajúcej sa ochrany obchodných záujmov zohľadnila osobitnú situáciu dotknutých podnikov, ako aj štádium plnenia predmetnej zmluvy.

- 176 V tejto súvislosti sa Všeobecný súd domnieva, že skutočnosti uvádzané Komisiou odôvodňujú, aby sa informácie o začlenených harmonogramoch dodávok považovali za citlivé obchodné informácie, a stačia na to, aby bolo možné dospieť k záveru o existencii primerane predvídateľného a nie čisto hypotetického rizika, že zverejnenie týchto informácií by ohrozilo ochranu obchodných záujmov dotknutých podnikov (pozri v tomto zmysle rozsudok z 3. júla 2014, Rada/in't Veld, C-350/12 P, EU:C:2014:2039, bod 52 a citovanú judikatúru).
- 177 Po oboznámení sa s úplnými verziami dotknutých zmlúv totiž Všeobecný súd konštatuje, že začlenené informácie o harmonogramoch dodávok poskytujú prehľad relevantných a nedávnych skutočností týkajúcich sa interných kapacít a obchodných stratégií dotknutých podnikov, podmienok dodávok a spôsobov, objemov a periodicity dodávok, ako aj dôsledkov pre uvedené podniky v prípade chýbajúcich alebo oneskorených dodávok. V čase prijatia napadnutého rozhodnutia tak nebolo možné vylúčiť možnú existenciu primerane predvídateľného a nie čisto hypotetického rizika poškodenia interných obchodných stratégií dotknutých podnikov.
- 178 Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je potrebné zamietnuť šiestu časť druhého žalobného dôvodu.

6. O čiastočnom odmietnutí prístupu k ustanoveniam týkajúcim sa darovaní a ďalších predajov

- 179 Siedmou časťou druhého žalobného dôvodu, podobne ako v prípade prvého žalobného dôvodu (pozri body 17 a 25 vyššie), žalobkyne vytýkajú Komisii, že v predmetných zmluvách vo veľkej miere začiernila ustanovenia týkajúce sa darovaní a ďalších predajov vakcín a že v tejto súvislosti dostatočne neodôvodnila uplatnenie výnimky týkajúcej sa ochrany obchodných záujmov. Podľa nich je nebezpečenstvo poškodenia obchodných záujmov dotknutých podnikov hypotetické. Okrem toho tieto informácie majú veľký význam pre verejné zdravie tretích krajín. Komisia mala vyvážiť hypotetické poškodenie obchodných záujmov dotknutých podnikov a verejný záujem na transparentnosti, keďže očkovanie v celosvetovom meradle má najväčší význam pre ochranu ľudského zdravia v rámci Únie a v tretích krajinách.
- 180 Komisia túto argumentáciu spochybňuje.
- 181 Komisia sa domnieva, že vzhľadom na kontext, v ktorom boli dotknuté zmluvy dojednané, sa ustanovenia o darovaní a ďalších predajoch týkajú jadra obchodných transakcií a ich sprístupnenie by poškodilo legitímne obchodné záujmy dotknutých podnikov, najmä pokiaľ ide o ich kapacity a interné obchodné stratégie, ako sa uvádza v napadnutom rozhodnutí. Tvrdí, že ich nesprístupnenie má za cieľ zachovať voľnú úvahu členského štátu a dotknutého podniku, pokiaľ ide o posúdenie prípadného ďalšieho predaja alebo darovania a v rámci prípadných trojstranných dohôd s tretími krajinami. Sprístupnenie uvedených ustanovení v celom rozsahu by takéto rozhodnutia podmieňovalo skutočnosťami, ktoré nesúvisia s obchodnými záujmami, a mohlo by mať významné finančné dôsledky pre dotknutý podnik, najmä v oblasti odškodnenia,

a poskytlo by konkurentom tohto podniku užitočné obchodné informácie, ktoré by mohli využiť proti podniku v tretích krajinách. Tieto ustanovenia majú teda obchodný rozmer. Spochybňuje argumentáciu žalobkyní, podľa ktorej uvedené ustanovenia nemožno považovať za obchodne dôverné z dôvodu vyššieho záujmu na verejnom zdraví mimo Únie, keďže úvahy týkajúce sa verejného zdravia nemôžu byť v tejto súvislosti rozhodujúcim prvkom.

- 182 V prejednávanej veci Komisia napadnutým rozhodnutím v plnom rozsahu začiernila ustanovenia týkajúce sa darovaní a ďalších predajov v dokumentoch 7 a 11. Čiastočne odstránila tieto ustanovenia z dokumentov 3, 4, 6, 8, 9, 12 a 13.
- 183 Napadnuté rozhodnutie, ktoré uvádza dôvody odôvodňujúce úplné alebo čiastočné nezverejnenie celého radu kategórií informácií v sporných zmluvách, však výslovne neuvádza, čo i len stručne, dôvody, pre ktoré boli začiernené ustanovenia týkajúce sa darovaní a ďalších predajov.
- 184 Tento záver nemožno spochybníť argumentáciou, ktorú uvádza Komisia v jej písomných podaniach, podľa ktorej ustanovenia týkajúce sa darovaní a ďalších predajov majú pre dotknuté podniky významný obchodný rozmer v súvislosti s prípadnými trojstrannými dohodami, najmä v oblasti cien, odškodnenia a úhrady nákladov, a v dôsledku toho s ich potenciálnymi budúcimi obchodnými vzťahmi. Tieto vysvetlenia totiž neboli uvedené v napadnutom rozhodnutí a nemožno ich vyvodíť z vysvetlení, ktoré sú v ňom uvedené.
- 185 Tento záver nemožno spochybníť ani tvrdením Komisie na pojednávaní, podľa ktorého bod 2.1.1 napadnutého rozhodnutia obsahuje začiatok odôvodnenia v súvislosti s ustanoveniami týkajúcimi sa darovaní a ďalších predajov. Je pravda, že v tomto bode sa uvádza, že „vypustené pasáže zmlúv, ku ktorým [žalobkyne] požadujú prístup, obsahujú informácie, ktoré by v prípade ich zverejnenia mohli poškodiť konkurencieschopnosť dotknutých podnikov na svetovom trhu výroby a uvádzania predmetných farmaceutických výrobkov na trh“. Táto veta je však natoľko všeobecná, že by sa mohla vzťahovať na takmer akékoľvek ustanovenie predmetných zmlúv a neposkytuje žiadnu informáciu o konkrétnych obavách dotknutých podnikov alebo dokonca členských štátov, pokiaľ ide o prípadné posúdenia darovaní alebo ďalších predajov v prípade širšieho zverejnenia predmetných ustanovení.
- 186 Z toho vyplýva, že Komisia neposkytla dostatočné vysvetlenia umožňujúce zistiť, akým spôsobom by prístup k ustanoveniam týkajúcim sa darovaní a ďalších predajov mohol konkrétne a skutočne poškodiť obchodné záujmy dotknutých podnikov.
- 187 Vzhľadom na vyššie uvedené teda žalobkyne správne tvrdia, že Komisia porušila článok 4 ods. 2 prvú zarážku nariadenia č. 1049/2001 tým, že odmietla poskytnúť prístup k ustanoveniam týkajúcim sa darovaní a ďalších predajov.
- 188 Z toho vyplýva, že siedmej časti druhého žalobného dôvodu treba vyhovieť.

7. Záver k druhému žalobnému dôvodu

- 189 Z dôvodov uvedených v bodoch 151 až 171 a v bodoch 182 až 187 vyššie treba vyhovieť piatej a siedmej časti druhého žalobného dôvodu a napadnuté rozhodnutie zrušiť v rozsahu ustanovení týkajúcich sa odškodnenia, ako aj darovaní a ďalších predajov, a v zostávajúcej časti treba druhý žalobný dôvod zamietnuť.

C. O treťom žalobnom dôvode založenom na nekoherentnom uplatnení nariadenia č. 1049/2001, čo viedlo k jeho porušeniu, a na porušení zásady riadnej správy vecí verejných, keďže Komisia nezačiernila v rovnakej miere ustanovenia alebo informácie rovnakej povahy

- 190 Svojím tretím žalobným dôvodom žalobkyne vytýkajú Komisii, že niektoré ustanovenia a informácie rovnakej povahy, či dokonca zhodného znenia, nekoherentným spôsobom začiernila v niektorých dotknutých zmluvách a nie v iných. Komisia takisto nevysvetlila dôvod takýchto rozdielov ani to, v čom by zverejnenie začiernených informácií poškodilo obchodné záujmy dotknutých podnikov. Domnievajú sa, že nezrovnalosti v začierneniach preukazujú, že Komisia sa jednoducho riadila stanoviskom dotknutého podniku, a v štádiu repliky tvrdia, že tieto nezrovnalosti predstavujú porušenie zásady riadnej správy vecí verejných.
- 191 V tomto rámci žalobkyne zdôrazňujú na jednej strane ustanovenia týkajúce sa práv duševného vlastníctva a ustanovenia týkajúce sa preddavkov alebo zálohových platieb.
- 192 Žalobkyne uvádzajú podobné výhrady v rámci prvého žalobného dôvodu týkajúceho sa vymedzení pojmov, ako aj v rámci tretej až piatej časti druhého žalobného dôvodu, ktoré sa týkajú ustanovení v oblasti duševného vlastníctva, preddavkov a zálohových platieb a ustanovení týkajúcich sa zodpovednosti a odškodnenia.
- 193 Komisia túto argumentáciu spochybňuje.
- 194 V tejto súvislosti Všeobecný súd pripomína, že článok 41 ods. 2 písm. c) Charty stanovuje, že právo na riadnu správu vecí verejných zahŕňa povinnosť administratívy odôvodniť svoje rozhodnutia.
- 195 Pokiaľ ide o dokumenty pochádzajúce od tretích osôb, článok 4 ods. 4 nariadenia č. 1049/2001 spresňuje, že ak nie je jasné, či dokument môže alebo nemôže byť zverejnený, inštitúcia Únie sa poradí s treťou osobou s cieľom posúdiť, či sa môžu uplatniť výnimky stanovené v článku 4 ods. 1 alebo 2 uvedeného nariadenia. Ak sa dotknutá inštitúcia domnieva, že je jasné, že prístup k dokumentu pochádzajúcemu od tretej osoby sa musí odmietnuť na základe výnimiek stanovených v odsekoch 1 alebo 2 toho istého článku, odmietne prístup žiadateľovi bez toho, aby sa musela poradiť s treťou osobou, od ktorej dokument pochádza, bez ohľadu na to, či táto tretia osoba predtým namietala proti žiadosti o prístup k daným dokumentom podanej na základe tohto nariadenia alebo nie.
- 196 Pokiaľ ide o mieru voľnej úvahy inštitúcií Únie v rámci vybavovania žiadostí o prístup k dokumentom pochádzajúcim od tretích osôb, treba spresniť, že ustanovenia nariadenia č. 1049/2001 zakladajúce – s výhradou výnimiek, ktoré toto nariadenie uvádza – právo na prístup k všetkým dokumentom, ktoré má inštitúcia v držbe, musí inštitúcia, ktorej je žiadosť o prístup adresovaná, účinne uplatňovať (rozsudok zo 14. februára 2012, Nemecko/Komisia, T-59/09, EU:T:2012:75, bod 48).
- 197 Preto v prípade dokumentov pochádzajúcich od tretích osôb, hoci je porada s týmito osobami pred zverejnením dokumentu, ktorý od nich pochádza, nepochybne povinná, prináleží Komisii, aby posúdila riziká, ktoré môžu vyplývať zo zverejnenia týchto dokumentov. Komisia sa predovšetkým nemôže domnievať, že námietka týchto tretích osôb automaticky znamená, že k zverejneniu nemôže dôjsť z dôvodu rizika poškodenia ochrany obchodných záujmov, ale musí nezávisle analyzovať všetky relevantné okolnosti a prijať rozhodnutie v rámci svojej voľnej úvahy.

- 198 V súlade s článkom 8 nariadenia č. 1049/2001 tak konečná zodpovednosť za správne uplatňovanie tohto nariadenia prináleží inštitúcii Únie, ktorej tiež prislúcha obhajovať platnosť rozhodnutia o odmietnutí prístupu k dokumentom pochádzajúcim od tretích osôb pred súdmi Únie alebo Európskym ombudsmanom. Ak by sa v prípade dokumentov pochádzajúcich od tretích osôb inštitúcia musela automaticky riadiť odôvodnením navrhovaným dotknutou treťou osobou, bola by nútená voči osobe, ktorá podala žiadosť o prístup, a prípadne pred týmito kontrolnými orgánmi brániť stanoviská, ktoré sama nepovažuje za obhájitelné (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok zo 14. februára 2012, Nemecko/Komisia, T-59/09, EU:T:2012:75, bod 47).
- 199 V prejednávanej veci sa v napadnutom rozhodnutí uvádza, že v súlade s článkom 4 ods. 4 nariadenia č. 1049/2001 Komisia uskutočnila s dotknutými podnikmi nové porady, kvalifikované ako „rozsiahle“, týkajúce sa možnosti širšieho zverejnenia dotknutých zmlúv v nadväznosti na opakovanú žiadosť. Toto rozhodnutie vysvetľuje, že z uvedených porad vyplynulo, že časti dotknutých zmlúv si ešte vyžadovali ochranu, pretože boli obchodne citlivé a ich zverejnenie by mohlo poškodiť legitímne obchodné záujmy dotknutých podnikov. Napadnuté rozhodnutie spresňuje, že k predmetným zmluvám bol poskytnutý širší čiastočný prístup po tom, čo inštitúcia zohľadnila odpovede dotknutých podnikov a posúdenie vykonané samotnou inštitúciou. Napadnuté rozhodnutie tiež uvádza, že rozsah vypustení textu sa líšil najmä v závislosti od situácie každého dotknutého podniku, jeho charakteristík, jeho vzťahov s inými obchodnými aktérmi, jeho trhových a podnikateľských stratégií, spôsobu, akým by jeho konkurenti mohli využiť zverejnenú informáciu, a štádia plnenia predmetnej zmluvy.
- 200 Z toho vyplýva, že žalobkyniam bolo v plnom rozsahu umožnené pochopiť dôvody vysvetľujúce rozdiely týkajúce sa vypustenia textu z dotknutých zmlúv a to, ako by zverejnenie jednotlivých začlenených častí týchto dokumentov v celom rozsahu mohlo mať podľa Komisie iný vplyv na obchodné záujmy dotknutých podnikov. Napadnuté rozhodnutie preto nie je v tejto súvislosti postihnuté nedostatkom odôvodnenia.
- 201 Z napadnutého rozhodnutia a zo znenia dotknutých zmlúv okrem toho vyplýva, že hoci je pravda, že všetky tieto dokumenty sa týkajú toho istého vecného predmetu, a to nákupu vakcín proti ochoreniu COVID-19, a obsahujú ustanovenia týkajúce sa vzájomných povinností zmluvných strán na tento účel, právny predmet každej z dotknutých zmlúv je odlišný, keďže dotknutý podnik a konkrétna vakcína sú odlišné. Každá predmetná zmluva je teda samostatným dokumentom.
- 202 Žalobkyne sa však v podstate obmedzili na to, že považovali za málo vierohodné, že určitá informácia je citlivá pre daný podnik, a nie pre iný podnik. Nepredložili však nijaký relevantný dôkaz, ktorý by mohol vyvrátiť vysvetlenia poskytnuté Komisiou v napadnutom rozhodnutí, podľa ktorých Komisia pri odmietnutí prístupu k začleneným informáciám vychádzala z analýzy skutočností týkajúcich sa špecifického obsahu každej dotknutej zmluvy a individuálnej situácie každého z dotknutých podnikov.
- 203 Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je potrebné zamietnuť tretí žalobný dôvod ako neodôvodnený.

D. O štvrtom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 4 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001 v rozsahu, v akom Komisia nezohľadnila prevažujúci verejný záujem odôvodňujúci zverejnenie požadovaných informácií

- 204 Svojím štvrtým žalobným dôvodom v upravenom znení žalobkyne v podstate spochybňujú dôvodnosť a dostatočnosť dôvodov uvedených Komisiou v napadnutom rozhodnutí, pokiaľ ide o neexistenciu prevažujúceho verejného záujmu, ktorý by odôvodňoval úplné zverejnenie dotknutých zmlúv v zmysle článku 4 ods. 2 poslednej časti vety nariadenia č. 1049/2001.
- 205 Podľa žalobkýň existuje prevažujúci verejný záujem na úplnom zverejnení predmetných zmlúv s cieľom vytvoriť vo verejnosti dôveru v úlohu, ktorú Komisia zohrala v spoločnom obstarávaní nákupu vakcín proti ochoreniu COVID-19 a využívaní verejných finančných prostriedkov v tejto súvislosti, ako aj na účely vytvorenia dôvery verejnosti v samotné vakcíny, a to s cieľom bojovať proti fenoménu odporu voči očkovaniu a dezinformáciám.
- 206 Žalobkyne tiež tvrdia, že existuje súvislosť medzi fenoménom odporu voči očkovaniu a nedôverou verejnosti v inštitúcie a nesprístupnením určitých informácií obsiahnutých v dotknutých zmluvách, a to štruktúry nákladov na výrobu rôznych vakcín, cien, výrobných lokalít, dohôd v oblasti duševného vlastníctva, ustanovení týkajúcich sa zodpovednosti a odškodnenia a ustanovení týkajúcich sa prístupu k vakcíne.
- 207 Žalobkyne spochybňujú, že na odôvodnenie zverejnenia začíernených informácií uviedli len všeobecné tvrdenia. Vytýkajú Komisii, že nevyvážila obchodné záujmy dotknutých podnikov a prevažujúci verejný záujem na zdraví podporovaný transparentnosťou. Komisia jednoducho odmietla tvrdenia žalobkýň bez toho, aby jasne spresnila dôvody, pre ktoré neexistoval prevažujúci verejný záujem na zverejnení dotknutých informácií.
- 208 Žalobkyne napokon vo svojom návrhu na úpravu žaloby uvádzajú dôvody, pre ktoré je potrebné zverejniť niektoré špecifické informácie začíernené v dotknutých zmluvách. Po prvé tvrdia, že zverejnenie vymedzení pojmov je predpokladom pochopenia predmetných zmlúv, a teda transparentnosti a dôvery, takže existuje prevažujúci verejný záujem. Po druhé, zverejnenie umiestnenia výrobných lokalít vakcín je potrebné na organizovanie očkovacích kampaní v členských štátoch a na to, aby verejnosť mohla posúdiť, či treba očakávať prípadné oneskorenia dodávok, a overiť, či sú kapacity dostatočné na včasné dodanie vakcín. Po tretie zverejnenie ustanovení týkajúcich sa darovaní a ďalších predajov je potrebné na to, aby sa zistilo, ako Únia a členské štáty prispievajú k boju proti ochoreniu COVID-19 v celosvetovom meradle. Po štvrté zverejnenie cien za dávky a harmonogramov dodávok je nevyhnutné na obnovenie dôvery verejnosti v spoločné obstarávanie vakcín a vysvetlenie rôznych rozhodnutí členských štátov týkajúcich sa vakcín a ťažkostí s dodaním, s ktorými sa stretla najmä AstraZeneca. Po piate zverejnenie ustanovení týkajúcich sa preddavkov a zálohových platieb je dôležité na to, aby mala verejnosť dôveru vo vakcíny a v investície verejných finančných prostriedkov zo strany Komisie a aby ich mohla analyzovať a vyvodiť závery o spoločnom obstarávaní vakcín a o prípadných ziskoch, ktoré dotknuté podniky dosiahli. Po šieste zverejnenie ustanovení týkajúcich sa zodpovednosti a odškodnenia je nevyhnutné na účely zvýšenia dôvery vo vakcíny, na boj proti dezinformáciám a na to, aby sa vedelo, kto je zodpovedný a kto bude odškodnený v prípade vedľajších účinkov spojených s očkovaním.
- 209 Komisia túto argumentáciu spochybňuje.

- 210 V tejto súvislosti Všeobecný súd na úvod pripomína, že prvému žalobnému dôvodu a prvej časti druhého žalobného dôvodu, ako aj piatej a siedmej časti druhého žalobného dôvodu treba vyhovieť, keďže Komisia neposkytla dostatočné vysvetlenia umožňujúce zistiť, akým spôsobom by prístup k vymedzeniam pojmov „úmyselné pochybenie“ v dokumente 1 a „maximálne primerané úsilie“ v dokumentoch 4 a 7 a k ustanoveniam týkajúcim sa darovaní a ďalších predajov mohol konkrétne a skutočne poškodiť obchodné záujmy dotknutých podnikov, a keďže dôvody na odmietnutie širšieho zverejnenia ustanovení týkajúcich sa náhrady škody nepreukazujú existenciu predvídateľného a nie čisto hypotetického rizika poškodenia obchodných záujmov dotknutých podnikov v rozpore s článkom 4 ods. 2 prvou zarážkou nariadenia č. 1049/2001. Z toho vyplýva, že preskúmanie štvrtého žalobného dôvodu sa netýka uvedených aspektov napadnutého rozhodnutia.
- 211 Podľa článku 4 ods. 2 poslednej časti vety nariadenia č. 1049/2001 inštitúcie odmietnu prístup k dokumentu v prípade, keď by sa jeho zverejnením okrem iného porušila ochrana obchodných záujmov určitej fyzickej alebo právnickej osoby, „pokiaľ nepreváži verejný záujem na jeho zverejnení“. Z toho vyplýva, že inštitúcie Únie nemôžu odmietnuť prístup k dokumentu, ak je jeho zverejnenie odôvodnené prevažujúcim verejným záujmom, aj keby toto zverejnenie mohlo porušiť ochranu obchodných záujmov určitej fyzickej alebo právnickej osoby.
- 212 V tomto kontexte treba zväziť jednak osobitný záujem, ktorý má byť chránený tým, že nedôjde k zverejneniu príslušného dokumentu, a jednak najmä všeobecný záujem na sprístupnení tohto dokumentu s ohľadom na výhody, ktoré – ako spresňuje odôvodnenie 2 nariadenia č. 1049/2001 – vyplývajú zo zvýšenej transparentnosti, teda možnosti občanov tesnejšie sa zapájať do rozhodovacieho procesu, ako aj legitímnejšej, efektívnejšej a zodpovednejšej administratívy voči občanom v demokratickom systéme (pozri rozsudok z 21. októbra 2010, Agapiou Joséphidès/Komisia a EACEA, T-439/08, neuvverejnený, EU:T:2010:442, bod 136 a citovanú judikatúru, a rozsudok z 5. februára 2018, PTC Therapeutics International/EMA, T-718/15, EU:T:2018:66, bod 107).
- 213 Je úlohou žiadateľa uviesť všetky konkrétne skutočnosti zakladajúce prevažujúci verejný záujem, ktorý odôvodňuje zverejnenie dotknutých dokumentov (pozri rozsudky zo 14. novembra 2013, LPN a Fínsko/Komisia, C-514/11 P a C-605/11 P, EU:C:2013:738, bod 94 a citovanú judikatúru, a zo 16. júla 2015, ClientEarth/Komisia, C-612/13 P, EU:C:2015:486, bod 90 a citovanú judikatúru). Prináleží totiž tým, ktorí uplatňujú existenciu prevažujúceho verejného záujmu v zmysle poslednej časti vety článku 4 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001, aby ho preukázali (rozsudok z 25. septembra 2014, Spirlea/Komisia, T-306/12, EU:T:2014:816, bod 97).
- 214 Prevažujúci verejný záujem, ktorý môže odôvodniť zverejnenie dokumentu, sa nemusí nevyhnutne líšiť od zásad, ktoré tvoria základ nariadenia č. 1049/2001. Všeobecné úvahy však nemožno použiť na odôvodnenie prístupu k požadovaným dokumentom, ktorý vyžaduje, aby zásada transparentnosti vykazovala v danej situácii zvláštnu naliehavosť, ktorá by mohla prevážiť nad dôvodmi odmietnutia zverejnenia dotknutých dokumentov (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 14. novembra 2013, LPN a Fínsko/Komisia, C-514/11 P a C-605/11 P, EU:C:2013:738, body 92 a 93 a citovanú judikatúru, a zo 16. júla 2015, ClientEarth/Komisia, C-612/13 P, EU:C:2015:486, body 92 a 93).
- 215 V prejednávanej veci sa v opakovanej žiadosti šesť poslancov odvolávalo na prevažujúci verejný záujem, ktorý podľa nich odôvodňuje zverejnenie dotknutých zmlúv a ktorý sa v podstate člení na päť častí, a to po prvé transparentnosť na účely vytvorenia dôvery verejnosti v činnosti Komisie týkajúcej sa nákupu vakcín proti ochoreniu COVID-19 a z dôvodu využívania verejných

finančných prostriedkov v tejto súvislosti, po druhé transparentnosť na účely dôvery verejnosti v samotné vakcíny a na boj proti fenoménu odporu voči očkovaniu, po tretie rôzne vyhlásenia Parlamentu požadujúce väčšiu transparentnosť, po štvrté celosvetový rozmer pandémie a po piate Charta a ich dvojitá funkcia ako občanov Únie a poslancov Parlamentu.

- 216 V napadnutom rozhodnutí, ktorým Komisia priznala širší čiastočný prístup k predtým sprístupneným dokumentom 1 až 8 a 11, ako aj čiastočný prístup k dokumentom 9, 10, 12 a 13, ktoré dovtedy neboli zverejnené v cenzurovanej forme, Komisia uviedla, že súhlasí s významom dôvery verejnosti v jej činnosti, pokiaľ ide o nákup vakcín, a uznala požadovaný vysoký stupeň transparentnosti. Pripomenula, že pravidelne poskytovala informácie o stave rokovaní s dotknutými podnikmi a o rôznych krokoch, ktoré podnikla, a to aj v Parlamente, s cieľom zabezpečiť transparentnosť. Uviedla, že sa obrátila na dotknuté podniky s cieľom poskytnúť čo najširší možný prístup k predmetným zmluvám. Zdôraznila však, že v čase prijatia napadnutého rozhodnutia zdravotná kríza pokračovala a právo na prístup k dokumentom nebolo všeobecným a absolútnym právom. Ďalej poukázala na všeobecnú povahu argumentácie uvedenej v opakovanej žiadosti týkajúcej sa prípadného odporu voči očkovaniu, rôznych vyhlásení Parlamentu, Charty a celosvetového rozmeru pandémie a pripomenula, že všeobecné úvahy, vrátane ochrany ľudského zdravia, nepostačujú na odôvodnenie prevažujúceho verejného záujmu bez spresnenia konkrétnych dôvodov odôvodňujúcich, do akej miery by zverejnenie slúžilo tomuto verejnemu záujmu. Spresnila, že nebola schopná identifikovať akýkoľvek verejný záujem, ktorý by mohol prevážiť nad verejným a súkromným záujmom chráneným článkom 4 ods. 2 prvou zarážkou nariadenia č. 1049/2001. Komisia odmietla relevantnosť úvah založených na skutočnosti, že tri uzatvorené zmluvy o budúcej kúpnej zmluve boli predmetom únikov informácií do médií. Napokon sa domnievala, že skutočnosť, že predmetné zmluvy sa týkali správneho konania a nie legislatívnych aktov, posilňuje záver, podľa ktorého nijaký prevažujúci verejný záujem neodôvodňuje zverejnenie začiernených častí.
- 217 Z týchto úvah vyplýva, že Komisia poskytla stručné vysvetlenia umožňujúce žalobkyniam pochopiť dôvody, ktoré ju viedli k vylúčeniu existencie prevažujúceho verejného záujmu odôvodňujúceho úplné zverejnenie dotknutých zmlúv v zmysle článku 4 ods. 2 poslednej časti vety nariadenia č. 1049/2001.
- 218 Výhrada založená na nedostatočnosti odôvodnenia napadnutého rozhodnutia sa preto musí zamietnuť.
- 219 Pokiaľ ide o dôvodnosť odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, posúdenie Komisie neobsahuje žiadne nesprávne právne posúdenie z hľadiska článku 4 ods. 2 prvej zarážky nariadenia č. 1049/2001.
- 220 V prejednávanej veci totiž okolnosť, že dotknuté podniky sa podieľali na plnení úloh vo verejnom záujme, najmä na vývoji vakcín proti ochoreniu COVID-19 prostredníctvom preddavkov alebo zálohových platieb pochádzajúcich z verejných prostriedkov a vyplatených na základe dotknutých zmlúv dohodnutých Komisiou v mene členských štátov, môže v zásade odhaliť existenciu skutočného záujmu verejnosti na prístupe k informáciám týkajúcim sa uvedených vakcín a zmlúv (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 7. septembra 2023, Breyer/REA, C-135/22 P, EU:C:2023:640, bod 77).
- 221 Okrem toho transparentnosť postupu, ktorým sa riadila Komisia pri rokovaní s výrobcami vakcín proti ochoreniu COVID-19 a pri uzatváraní dotknutých zmlúv v mene členských štátov, môže prispieť k zvýšeniu dôvery občanov Únie v stratégiu očkovania, ktorú presadzuje táto

inštitúcia, a tak bojovať najmä proti šíreniu nepravdivých informácií, pokiaľ ide o podmienky súvisiace s dojednávaním a uzatváraním uvedených zmlúv (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 7. septembra 2022, Saure/Komisia, T-448/21, neverejnený, EU:T:2022:525, bod 45, a zo 7. septembra 2022, Saure/Komisia, T-651/21, neverejnený, EU:T:2022:526, bod 46).

- 222 V tejto súvislosti treba konštatovať, že Komisia neodmietla existenciu záujmu verejnosti na získaní informácií týkajúcich sa nákupu vakcín a dotknutých zmlúv, ale v napadnutom rozhodnutí sa domnievala, že tento záujem bol uspokojený rôznymi krokmi prijatými na zabezpečenie transparentnosti, medzi ktoré patrí uverejňovanie aktualizovaných informácií o stave napredovania rokovaní a oznámenie informácií Parlamentu v ústnej aj písomnej forme. Treba tiež konštatovať, že začlenené informácie neobsahujú vedecké údaje o účinnosti a bezpečnosti vakcín, ktoré by sa týkali prípadných obáv verejnosti, pokiaľ ide o používanie vakcín.
- 223 Také všeobecné úvahy, ako sú tie, na ktoré sa odvolávajú žalobkyne, a to nevyhnutnosť vytvoriť dôveru verejnosti v konanie Komisie týkajúce sa nákupu vakcín proti ochoreniu COVID-19 a nevyhnutnosť vytvoriť dôveru v samotné vakcíny s cieľom čeliť fenoménu odporu voči očkovaniam, však nemôžu preukázať, že záujem na transparentnosti bol v prejednávanej veci osobitne naliehavý a mohol prevážiť nad dôvodmi odôvodňujúcimi odmietnutie zverejniť začlenené časti sporných zmlúv.
- 224 Tento záver nie je spochybnený podrobnejšími tvrdeniami žalobkýň uvedenými v ich návrhu na úpravu žalobných návrhov.
- 225 Po prvé žalobkyne nijako nepreukázali, v čom je sprístupnenie informácií o umiestnení výrobných lokalít dotknutých podnikov im samotným a v konečnom dôsledku verejnosti nevyhnutné na organizáciu očkovacích kampaní v členských štátoch, keďže uvedené kampane boli uskutočnené príslušnými vnútroštátnymi orgánmi. Rovnako nevysvetlili, akým spôsobom by zverejnenie týchto informácií umožnilo verejnosti vytvoriť si informovaný názor, pokiaľ ide o riziko prípadných oneskorení dodávok a výrobnú kapacitu uvedených výrobných lokalít.
- 226 Po druhé v rozsahu, v akom žalobkyne tvrdia, že zverejnenie cien za dávky a harmonogramov dodávok by umožnilo obnoviť dôveru väčšej časti verejnosti v nákup vakcín a vysvetliť rôzne rozhodnutia členských štátov týkajúce sa výberu vakcín a ťažkosti s dodaním, s ktorými sa stretli, treba konštatovať, že svoje tvrdenia nepodložili. Predovšetkým nevysvetľujú, v čom by sa dôvera verejnosti v spoločné obstarávanie vakcín proti ochoreniu COVID-19 posilnila zverejnením citlivých finančných údajov z dotknutých zmlúv, ktoré by sa mohli použiť voči dotknutým podnikom pri ich rokovaní s kupujúcimi z tretích krajín, či dokonca voči Komisii a členským štátom v rámci neskorších kúpnych zmlúv. Nevysvetľujú ani to, ako by ceny za dávky mohli odhaliť dôvody, na ktorých sú založené rozhodnutia členských štátov o vakcínach používaných v ich očkovacích kampaniach proti ochoreniu COVID-19. Okrem rozhodnutia členského štátu o tom, či sa zúčastní alebo nezúčastní na predmetnej zmluve, a ceny môžu byť uvedené rozhodnutia ovplyvnené rôznymi úvahami, ako sú vlastnosti vakcíny, jej dostupnosť a lehota na dodanie. Okrem toho, ako tvrdí Komisia, zverejnenie harmonogramov dodávok by nijako neobjasnilo príčiny prípadných ťažkostí s dodávkami, ktoré sa vyskytli.
- 227 Po tretie v rozsahu, v akom žalobkyne tvrdia, že zverejnenie ustanovení týkajúcich sa preddávok a zálohových platieb by umožnilo posilniť dôveru verejnosti vo vakcíny a vo vykonané investície verejných finančných prostriedkov tým, že by jej umožnilo analyzovať a vyvodiť závery o rokovaní a investíciách Komisie a o prípadných ziskoch dotknutých podnikov, treba uviesť, že citlivé finančné údaje dotknutých zmlúv nijako nesúvisia s účinnosťou alebo bezpečnosťou

vakcín proti ochoreniu COVID-19. Okrem toho aj za predpokladu, že širšie zverejnenie začíernených ustanovení v dokumentoch 2 až 4, 12 a 13 by skutočne umožnilo vyvodiť závery o rokovaníach o uvedených zmluvách, použití verejných finančných prostriedkov a ziskoch dotknutých podnikov, podobne ako to bolo konštatované v bode 226 vyššie, žalobkyne nevysvetlili, v čom by sa posilnila dôvera verejnosti zverejnením začíernených údajov, pričom tieto údaje by mohli negatívne ovplyvniť prebiehajúce alebo neskoršie rokovania.

- 228 Po štvrté, keďže mechanizmus odškodnenia dotknutých podnikov členskými štátmi nijako neovplyvňuje systém právnej zodpovednosti uvedených podnikov podľa smernice 85/374 a táto informácia bola už v čase podania pôvodnej žiadosti o prístup verejne prístupná, žalobkyne nevysvetlili, ako by zverejnenie ustanovení týkajúcich sa zmluvnej zodpovednosti dotknutých podnikov v prípade porušenia, vypovedania alebo pozastavenia predmetných zmlúv, najmä v súvislosti s oneskorenými dodávkami alebo chýbajúcimi dodávkami, mohlo zvýšiť dôveru vo vakcíny a bojovať proti dezinformáciám.
- 229 Ako napokon uviedla Komisia v napadnutom rozhodnutí, jej správna činnosť si nevyžaduje rovnaký rozsah prístupu k dokumentom ako ten, ktorý si vyžaduje normotvorná činnosť inštitúcie Únie (pozri analogicky rozsudky z 29. júna 2010, Komisia/Technische Glaswerke Ilmenau, C-139/07 P, EU:C:2010:376, bod 60, a z 27. februára 2014, Komisia/EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, bod 91).
- 230 V prejednávanej veci však predmetné zmluvy patria do rámca správnej činnosti.
- 231 Za týchto podmienok sa Komisia nedopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď sa ku dňu prijatia napadnutého rozhodnutia dovoľavala výnimky vzťahujúcej sa na ochranu obchodných záujmov dotknutých podnikov, pričom však platí, že – ako vyplýva z článku 4 ods. 7 nariadenia č. 1049/2001 – táto výnimka sa nemá uplatňovať počas neobmedzeného obdobia, ale len dovtedy, kým je táto ochrana odôvodnená vzhľadom na obsah predmetného dokumentu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 26. januára 2010, Internationaler Hilfsfonds/Komisia, C-362/08 P, EU:C:2010:40, body 56 a 57).
- 232 Z toho vyplýva, že štvrtý žalobný dôvod treba zamietnuť ako nedôvodný.

E. O piatom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 42 a článku 52 ods. 3 Charty, ako aj článku 10 ods. 1 EDLP

- 233 Svojím piatym žalobným dôvodom žalobkyne pripomínajú, že Komisia je povinná zohľadniť tak právo na slobodu prejavu zaručené článkom 11 ods. 1 Charty, ako aj právo na prístup k dokumentom chránené jej článkom 42. Vytýkajú Komisii, že v rozpore s článkom 52 ods. 3 Charty a článkom 10 ods. 1 EDLP nepreskúmala, či a v akom rozsahu predstavuje iba čiastočný prístup poskytnutý k predmetným zmluvám zásah do výkonu ich práva na slobodu prejavu stanoveného v článku 11 ods. 1 Charty, ktorý zahŕňa slobodu prijímať informácie. V štádiu repliky dodali, že Komisia porušila aj článok 42 Charty tým, že nerešpektovala hranice stanovené pre výnimku týkajúcu sa ochrany obchodných záujmov.
- 234 Komisia túto argumentáciu spochybňuje.
- 235 Na jednej strane tvrdenie týkajúce sa článku 42 Charty uvedené v štádiu repliky je nové a neprípustné v prípade neexistencie akéhokoľvek tvrdenia uvedeného na jeho podporu a v každom prípade nedôvodné. Na druhej strane právo na prístup k dokumentom zakotvené

v článku 42 Charty nie je bezpodmienečné, ale v súlade s článkom 52 ods. 2 Charty sa vykonáva za podmienok a v medziach vymedzených Zmluvami. Komisia teda neporušila slobodu prejavu žalobkyní tým, že odmietla povoliť prístup k niektorým častiam dotknutých zmlúv na základe výnimiek stanovených v článku 4 nariadenia č. 1049/2001.

- 236 Piaty žalobný dôvod žalobkyní treba chápať tak, že sa ním Komisii v podstate vytýka, že porušila článok 11 ods. 1, ako aj článok 42 Charty, keďže – ako vyplýva z preskúmania ostatných žalobných dôvodov uvedených na podporu tejto žaloby – Komisia dostatočne nepreskúmala, či a v akom rozsahu by čiastočné odmietnutie prístupu k predmetným zmluvám mohlo predstavovať zásah do práva žalobkyní na prístup k dokumentom a do ich slobody prejavu a práva na informácie.
- 237 Okrem toho treba uviesť, že žalobkyne neuvádzajú konkrétne tvrdenia, ktoré by preukazovali, ako konkrétne čiastočné odmietnutie prístupu porušuje ich základné práva a slobody, ale v podstate podmieňujú konštatovanie takéhoto porušenia vyššie uvedenými žalobnými dôvodmi.
- 238 Za týchto podmienok treba z rovnakých dôvodov, ako sú uvedené v bodoch 39 až 46, 151 až 171 a 182 až 188 vyššie, konštatovať porušenie článku 11 ods. 1 a článku 42 Charty, pokiaľ ide o začernenie vymedzení pojmov „úmyselné pochybenie“ a „maximálne primerané úsilie“ v dokumentoch 4 a 7 a ustanovení týkajúcich sa darovaní a ďalších predajov, ako aj ustanovení týkajúcich sa odškodnenia v predmetných zmluvách.
- 239 Naproti tomu, keďže žalobkyne neuviedli nijaké tvrdenie nezávislé od tvrdení uvedených v prvom až štvrtom žalobnom dôvode, ktoré boli predtým preskúmané na účely spochybnenia odmietnutia prístupu k iným informáciám, než sú informácie uvedené v bode 238 vyššie, piaty žalobný dôvod treba zamietnuť v rozsahu, v akom sa týka takých informácií.
- 240 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba čiastočne vyhovieť piatemu žalobnému dôvodu.

F. O šiestom žalobnom dôvode založenom na porušení článkov 7 a 8 nariadenia č. 1049/2001 v rozsahu, v akom Komisia napadnutým rozhodnutím začernila niektoré informácie, ktoré predtým zverejnila

- 241 Svojím šiestym žalobným dôvodom žalobkyne tvrdia, že Komisia porušila články 7 a 8 nariadenia č. 1049/2001 tým, že z dokumentov 7 a 11 vypustila niektoré informácie, ktoré napriek tomu zverejnila v odpovedi na pôvodnú žiadosť. Podľa nich Komisia nemôže v odpovedi na opakovanú žiadosť platne sprístupniť menej informácií.
- 242 Komisia túto argumentáciu spochybňuje.
- 243 V tejto súvislosti bez toho, aby bolo potrebné zaujať stanovisko k otázke, či Komisia v odpovedi na opakovanú žiadosť môže odňať prístup k určitým informáciám zverejneným v jej pôvodnom stanovisku, stačí konštatovať, že v prejednávanej veci Komisia nemala v úmysle odňať prístup k informáciám v dokumentoch 7 a 11 zverejneným v jej pôvodnom stanovisku.
- 244 Na jednej strane je pravda, že Komisia začernila niektoré informácie z dokumentov 7 a 11, ktoré napriek tomu zverejnila v odpovedi na pôvodnú žiadosť. Napadnuté rozhodnutie sa však vôbec nezmieňuje o takomto odňatí prístupu. Na druhej strane sa Komisia pred Všeobecným súdom výslovne odvolávala na skutočnosť, že žalobkyne nemali záujem na uplatnení takého žalobného

dôvodu z dôvodu, že „už legálne získali... prístup k častiam dokumentov, ktoré boli zverejnené v počítačnom štádiu“. Komisia napokon nezaslala žalobkyniam žiadosť, aby sa zaviazali vymazať údaje, ktoré im boli oznámené.

- 245 Za týchto podmienok treba konštatovať, že žalobkyne si zachovali prístup k určitým informáciám v dokumentoch 7 a 11 získaným v odpovedi na ich pôvodnú žiadosť.
- 246 Šiesty žalobný dôvod treba preto zamietnuť ako neúčinný.
- 247 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba napadnuté rozhodnutie zrušiť v rozsahu, v akom odmieta širší prístup po prvé k vymedzeniam pojmov „úmyselné pochybenie“ v dokumente 1 a „maximálne primerané úsilie“ v dokumentoch 4 a 7, po druhé k ustanoveniam týkajúcim sa darovaní a ďalších predajov a po tretie k ustanoveniam týkajúcim sa odškodnenia.
- 248 V tomto rámci treba pripomenúť, že Všeobecnému súdu neprináleží, aby nahrádzal Komisiu a uviedol časti dokumentov, ku ktorým mal byť povolený úplný alebo čiastočný prístup, keďže inštitúcia je povinná pri vykonaní tohto rozsudku a v súlade s článkom 266 ZFEÚ zohľadniť dôvody, ktoré sú v ňom v tejto súvislosti uvedené (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 6. júla 2006, Franchet a Byk/Komisia, T-391/03 a T-70/04, EU:T:2006:190, bod 133).

IV. O trovách

- 249 Podľa článku 134 ods. 1 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Komisia v podstate nemala úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené uložiť jej povinnosť nahradiť trovy konania v súlade s návrhom žalobkýň.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (piata komora),

rozhodol takto:

- 1. Rozhodnutie Európskej komisie C(2022) 1038 final z 15. februára 2022 sa zrušuje v rozsahu, v akom Komisia odmietla širší prístup po prvé k vymedzeniam pojmov „úmyselné pochybenie“ (wilful misconduct) v zmluve o budúcej kúpnej zmluve uzavretej medzi Komisiou a spoločnosťou AstraZeneca a „maximálne primerané úsilie“ (best reasonable efforts) v zmluve o budúcej kúpnej zmluve uzavretej medzi Komisiou a spoločnosťou Pfizer-BioNTech a v kúpnej zmluve uzavretej medzi Komisiou a spoločnosťou Pfizer-BioNTech, po druhé k ustanoveniam týkajúcim sa darovaní a ďalších predajov a po tretie k ustanoveniam týkajúcim sa odškodnenia v zmluvách o budúcich kúpnych zmluvách a v kúpnych zmluvách uzavretých medzi Komisiou a dotknutými farmaceutickými spoločnosťami na nákup vakcín proti ochoreniu COVID-19 na základe článku 4 ods. 2 prvej zarážky nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie.**

- 2. V zostávajúcej časti sa žaloba zamietla.**

3. Komisia je povinná nahradit' trovy konania, vrátane trov konania súvisiacich so žalobou v jej pôvodnom znení.

Svenningsen

Mac Eochaidh

Martín y Pérez de Nanclares

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 17. júla 2024.

Podpisy

Obsah

I.	Okolnosti predchádzajúce sporu	2
II.	Návrhy účastníkov konania	5
III.	Právny stav	5
A.	O prvom žalobnom dôvode a prvej časti druhého žalobného dôvodu založených na nesprávnom uplatnení výnimky týkajúcej sa ochrany obchodných záujmov na také informácie, na ktoré sa uvedená výnimka nevzťahuje, na nedostatku odôvodnenia v tejto súvislosti, ako aj na nekoherentnom uplatnení uvedenej výnimky	6
1.	Úvodné pripomienky	7
2.	O odôvodnení napadnutého rozhodnutia, pokiaľ ide o čiastočné začíernenie vymedzení pojmov	9
B.	O druhom žalobnom dôvode založenom na neexistencii odôvodnenia uplatnenia výnimky týkajúcej sa ochrany obchodných záujmov a na porušení nariadenia č. 1049/2001 v rozsahu, v akom sa Komisia nepridržiala reštriktívneho výkladu a uplatnenia vyššie uvedenej výnimky	11
1.	O odmietnutí prístupu k informáciám o umiestnení výrobných lokalít	11
2.	O čiastočnom odmietnutí prístupu k ustanoveniam v oblasti práva duševného vlastníctva	13
a)	O odôvodnení napadnutého rozhodnutia	14
b)	O opodstatnenosti odôvodnenia napadnutého rozhodnutia	15
3.	O čiastočnom odmietnutí prístupu k ustanoveniam týkajúcim sa preddavkov alebo zálohových platieb	16
a)	O odôvodnení napadnutého rozhodnutia	17
b)	O opodstatnenosti odôvodnenia napadnutého rozhodnutia	18
4.	O čiastočnom odmietnutí prístupu k ustanoveniam týkajúcim sa zodpovednosti a odškodnenia	20
a)	O odôvodnení napadnutého rozhodnutia	22
b)	O opodstatnenosti odôvodnenia napadnutého rozhodnutia	24
1)	O ustanoveniach týkajúcich sa zmluvnej zodpovednosti	24
2)	O ustanoveniach týkajúcich sa odškodnenia	24
5.	O čiastočnom odmietnutí prístupu k harmonogramom dodávok	27

6. O čiastočnom odmietnutí prístupu k ustanoveniam týkajúcim sa darovaní a ďalších predajov	28
7. Záver k druhému žalobnému dôvodu	29
C. O treťom žalobnom dôvode založenom na nekoherentnom uplatnení nariadenia č. 1049/2001, čo viedlo k jeho porušeniu, a na porušení zásady riadnej správy vecí verejných, keďže Komisia nezačiernila v rovnakej miere ustanovenia alebo informácie rovnakej povahy	30
D. O štvrtom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 4 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001 v rozsahu, v akom Komisia nezohľadnila prevažujúci verejný záujem odôvodňujúci zverejnenie požadovaných informácií	32
E. O piatom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 42 a článku 52 ods. 3 Charty, ako aj článku 10 ods. 1 EDLP	36
F. O šiestom žalobnom dôvode založenom na porušení článkov 7 a 8 nariadenia č. 1049/2001 v rozsahu, v akom Komisia napadnutým rozhodnutím začiernila niektoré informácie, ktoré predtým zverejnila	37
IV. O trovách	38